

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

ภาควิชาพืชสวน

เรื่อง

ผลของระยะเวลาในการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง $CO_2:O_2$ ขณะเก็บรักษาถั่วดินเตา

Influence of Precooling Time on Changing Pattern of $CO_2:O_2$ During Storage of Garden Peas.

โดย

นางสาววิชา

ธาตุทอง

อาจารย์ที่ปรึกษา

ร.พ.

๖ ๗๖๙๑

๑๖๕๐

รศ.ดร.สมชาย กล้าหาญ

เลขานุการ.....

82114

เลขที่.....

วัน, เดือน, ปี..... ๒๕๕๑

๑๑๙๑๖๑๕๕

ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต(พืชสวน)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
ภาควิชาพืชสวน

เรื่อง

ผลของระยะเวลาในการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง $CO_2:O_2$ ขณะเก็บรักษาถั่วถัสน์เตา
Influence of Precooling Time on Changing Pattern of $CO_2:O_2$ During Storage of Garden Peas.

โดย

นางสาววิชา ชาติทอง

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

(รศ.ดร.สมชาย กล้าหาญ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ ๗ เดือน ๑๒ พ.ศ. ๖๖

ภาควิชารับรองแล้ว

(รศ.ดร.สมชาย กล้าหาญ)

หัวหน้าภาควิชาพืชสวน

วันที่ ๗ เดือน ๑๒ พ.ศ. ๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง ผลของระยะเวลาในการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง CO₂:O₂ ระหว่างการเก็บรักษาถั่วลิสง
โดย นางสาววิษา ชาติทอง
สาขาวิชา พืชสวน
ภาควิชา พืชสวน
คณะ เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.สมชาย กล้าหาญ

บทคัดย่อ

ผลของระยะเวลาในการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง CO₂:O₂ ระหว่างการเก็บรักษาถั่วลิสง โดยการวางแผนแบบ Completely Randomized Design : (CRD) มี 5 วิธีการ วิธีการละ 3 ซ้ำ วิธีการ คือระยะเวลาของการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ได้แก่ 0, 5, 10, 15, และ 20 นาที โดยเก็บรักษาถั่วลิสงไว้ที่ 12±2 °C ผลปรากฏว่าถั่วลิสงที่มีปริมาณ TSS และ TA ลดลงที่ละน้อย และเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดเพิ่มขึ้นตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งถั่วลิสงก่อนการเก็บรักษา มีปริมาณ TSS และ TA เท่ากับ 8.96-9.03 brix และ 0.41-0.46 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มี TSS และ TA ระหว่าง 5.66-8.83 brix และ TA 0.23-0.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยถั่วลิสงที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ ระดับ 0°C 20 นาที มีอายุการเก็บรักษานานที่สุด 18 วัน และถั่วลิสงมีลักษณะภายนอกไม่แตกต่างจากถั่วลิสงก่อนทำการเก็บรักษา ปริมาณ CO₂ และ O₂ มีแนวโน้มลดลงในทุกวิธีการหลังการเก็บรักษา

Title Influence of Precooling Time on Changing Pattern of CO₂:O₂ During Storage of Garden Peas.

By Miss. Wisa Thatthong

Major Horticulture

Department Horticulture

Faculty Agricultural Technology

Advisor Assoc.Prof.Dr.Somchain Glahan

Abstract

Influence of precooling time on changing pattern of CO₂:O₂ during storage of garden peas. The experiment was completely randomized design : (CRD), comprised of 5 treatment and 3 replication. As precooling time 0, 5, 10, 15 and 20 minute. Garden peas were stored at 12 °C. The result revealed that garden peas had TSS and TA decreased and percent fresh weight lost increased according to storage time increased. After 18 days after storage garden peas had TSS and TA as 5.66 brix and 0.23-0.36 percent respectively. Those garden peas precooled at 0°C 20 minute showed the longest storage life of 18 days and showed physical appearance as well as garden peas before storage life. CO₂ and O₂ content trend to decrease corresponding to storage time increased.

คำนิยม

ปัญหาพิเศษเรื่อง ผลของการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง $\text{CO}_2:\text{O}_2$ ขณะเก็บรักษาถั่ว
ลิ้นเตา สำเร็จไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการสนับสนุน และ ช่วยเหลือจากหลายฝ่ายด้วยกัน

ขอบพระคุณ รศ.ดร.สมชาย กล้าหาญ ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางทำ
ปัญหาพิเศษพร้อมทั้งเอื้อเฟื้อวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ รวมถึง
ตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนกระทั่งปัญหาพิเศษฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงลงได้ดี

ขอบพระคุณบิดา มารดา และ พี่ชาย (พี่วีรชาติ ธาตุทอง) ที่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน และ
ช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง รวมทั้งส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสทางการศึกษาจนกระทั่ง ข้าพเจ้าสามารถ
บรรลุดตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เป็นแหล่งประ
สิทธิภาพสาขาวิชาความรู้ต่างๆ

ขอขอบคุณ พี่ๆ บัณฑิตศึกษา ที่ช่วยเหลือทั้งทางด้านร่างกาย และ แรงใจ พร้อมทั้งให้
คำปรึกษาในด้านต่างๆ

ขอบคุณเพื่อนๆ ที่ช่วยเหลือทั้งร่างกาย แรงใจ ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้
และสุดท้ายนี้ก็ขอขอบคุณ ทุกกำลังใจ ด้วยใจ จนทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไป
ได้ด้วยดี

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาววิษา ธาตุทอง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	I
Abstract	II
คำนิยม	III
สารบัญ	IV
-สารบัญตาราง	V
-สารบัญภาพ	VI
-สารบัญภาพผนวก	VII
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	9
ผลการทดลอง	12
สรุปผลการทดลอง	65
วิจารณ์ผลการทดลอง	69
เอกสารอ้างอิง	70
ภาคผนวก	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	27
2. แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	29
3. แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	31
4. แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	33
5. แสดงค่าเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของถั่วลิ้นเตา ภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	39
6. แสดงค่าเฉลี่ย TSS (brix) ของถั่วลิ้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	43
7. แสดงค่า TA ของถั่วลิ้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	47
8. แสดงปริมาณค่าความสว่าง (L^*) ของถั่วลิ้นเตา ที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิและที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5,10,15 และ 20 นาที	51
9. แสดงปริมาณค่าความสว่าง (a^*) ของถั่วลิ้นเตา ที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิและที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5,10,15 และ 20 นาที	55
10. แสดงปริมาณค่าความสว่าง (b^*) ของถั่วลิ้นเตา ที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิและที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5,10,15 และ 20 นาที	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. แสดงปริมาณคุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้นเต่า ที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ 63
และที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส
เป็นระยะเวลา 5,10,15 และ 20 นาที
12. แสดงอายุการเก็บรักษาผลผลิตของถั่วลิ้นเต่าที่ ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ 64
และที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส
เป็นระยะเวลา 5,10,15 และ 20 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	28
2. แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	30
3. แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	32
4. แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว ที่ระยะเวลาต่างๆกัน	34
5. แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ และ ปริมาณก๊าซออกซิเจน ทุก 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิ อย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน	35
6. แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ และ ปริมาณก๊าซออกซิเจน ทุก 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิ อย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน	36
7. แสดงการเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของถั่วลิ้นเตา ภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	40
8. แสดงปริมาณ total soluble solid (TSS) ของถั่วลิ้นเตา ภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	44
9. แสดงค่า TA ของถั่วลิ้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	48
10. แสดงปริมาณค่าความสว่าง (L^*) ของถั่วลิ้นเตา ภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	52
11. แสดงปริมาณค่าสีแดง (a^*) ของถั่วลิ้นเตา ภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	56

12.	แสดงปริมาณค่าสีเหลือง (b*) ของถั่วลันเตา
ภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน	60
13.	แสดงปริมาณคุณภาพกลิ่นของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษาที่
3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพผนวก

ภาพผนวกที่		หน้า
1.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าก่อนการเก็บรักษา	72
2.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน	73
3.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน	73
4.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน	74
5.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน	74
6.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน	75
7.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน	75
8.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน	76
9.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน	76
10.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน	77
11.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน	77
12.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน	78
13.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน	78
14.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน	79
15.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน	79
16.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน	80
17.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน	80
18.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน	81
19.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน	81
20.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน	82
21.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน	82
22.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน	83
23.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน	83
24.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน	84
25.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน	84
26.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน	85
27.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน	85
28.	แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน	86

29.	แสดงลักษณะของถั่วต้มน้ำเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน	86
30.	แสดงลักษณะของถั่วต้มน้ำเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน	87
31.	แสดงลักษณะของถั่วต้มน้ำเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน	87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ถั่วลิ้นเต่าเป็นพืชผักที่มีราคาค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับพืชผักอื่นๆ แม้แต่ในช่วงฤดูปลูก มีสาเหตุมาจากถั่วลิ้นเต่าเป็นพืชที่ปลูกค่อนข้างยาก เนื่องจากที่โคและ แมลง รบกวนมาก และ ประกอบกับเป็นพืชที่ชอบอากาศหนาวเย็น ถั่วลิ้นเต่าเป็นพืชที่นิยมบริโภคกันภายในประเทศไทย โดยเฉพาะรับประทานเป็นผักสดหรือนำมาประกอบอาหาร และ มีบางพันธุ์ที่ปลูกเพื่อเก็บเมล็ดสดส่งโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปซึ่งปัจจุบันมีหลายบริษัทในประเทศที่ผลิตออกจำหน่ายตามท้องตลาดบ้างแล้ว ส่วนการส่งออกยังต่างประเทศเท่าที่ทราบตอนนี้ตลาดยังแคบ

ปัจจัยการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวของพืชสวนทั้ง ผัก ผลไม้ และ ไม้ดอกมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นแนวทางที่ดีในการลดความเสียหายและผลผลิตตลอดจนยังช่วยรักษาคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวไว้ได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ทุกๆ ฝ่าย การเก็บรักษาที่เหมาะสมเป็นการยืดอายุของผักและผลไม้หลังการเก็บเกี่ยว และ ยังรักษาราคาของผลผลิตให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค ถั่วลิ้นเต่าสดที่เก็บเกี่ยวมาจะเสื่อมคุณภาพอย่างรวดเร็ว เพียง 2-3 วัน ผักจะพองและไม้แน่น สูญเสียการยอมรับ และ คุณภาพในการบริโภค ดังนั้นจึงได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาผลของระยะเวลาในการลดอุณหภูมิถั่วลิ้นเต่า ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และ ออกซิเจน ตลอดจนคุณภาพของถั่วลิ้นเต่าภายหลังการเก็บรักษา

วิทยา ชาติทอง
กุมภาพันธ์ 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของระยะเวลาในการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง $\text{CO}_2:\text{O}_2$ ระหว่างการเก็บรักษาถั่วลิ้นเต่า
2. เพื่อศึกษาผลของการลดอุณหภูมิต่ออายุการเก็บรักษาถั่วลิ้นเต่า
3. เพื่อศึกษาหาระยะเวลาการลดอุณหภูมิก่อนการเก็บรักษาที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

ถั่วลันเตา

(Garden pea)

ถั่วลันเตาเป็นพืชในตระกูลถั่วที่มีชื่อสามัญเรียกกันอยู่หลายชื่อคือ Sugar pea, Shelling pea, Field pea, Snow pea ในภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา ถั่วลันเตาหมายถึง ถั่วอังกฤษ (English pea) ทางภาคเหนือของประเทศไทยเรียกว่า ถั่วน้อย ถั่วลันเตา เป็นพืชที่ปลูกกันอย่างกว้างขวางในเขตร้อนและเขตกึ่งร้อน เช่น ในประเทศอินเดีย, พม่า, เอเชีย, เอกวาดอร์ และ เปรู ในประเทศไทยสามารถปลูกถั่วลันเตาได้ทุกภาค ภาคเหนือมีปลูกที่ลำปาง นครสวรรค์ เชียงใหม่ เชียงราย เพชรบูรณ์ ตาก โดยเฉพาะเพชรบูรณ์นั้นปลูกได้ตลอดปีทีเดียว ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือปลูกมากที่ นครราชสีมา ภาคกลางปลูกมากที่ สระบุรี นครปฐม และกาญจนบุรี ซึ่งปลูกพันธุ์พื้นเมืองได้ดี ภาคใต้ปลูกมากที่ สุราษฎร์ธานี และภาคตะวันออกก็มีมากที่ ปราจีนบุรี

ถั่วลันเตาจัดเป็นอาหารที่ให้โปรตีนสูง คือมีถึง 25 เปอร์เซ็นต์ มีคาร์โบไฮเดรต 59-60 เปอร์เซ็นต์ ไขมัน 1 เปอร์เซ็นต์ แร่ธาตุ 3-3.5 เปอร์เซ็นต์ แคลเซียม เหล็ก ฟอสฟอรัส และ วิตามิน (ปรีชา, 2528)

ถั่วลันเตามีชื่อสามัญว่า edible-podded peas ,snow peas ,sugar peas . String bean มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Pisum sativum var.macrocarpon* Ser. ถั่วลันเตาเป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Leguminosae พืชที่อยู่ในสกุล *Pisum* นี้ได้แก่

1. *Pisum sativum var.hirtense*. ได้แก่พวก garden peas มีฝักแข็ง นิยมรับประทานเฉพาะเมล็ด (Bailey, 1924)
2. *Pisum sativum var.arvense*,Poir หรือ *P.arvense* L. ได้แก่ field peas นิยมใช้เป็นอาหารสัตว์ (Bailey, 1924)
3. *Pisum sativum var. macrocarpon*, Ser. ปลูกเพื่อรับประทานสดทั้งฝัก เป็นถั่วลันเตาที่พัฒนามาจาก *P. sativum var. hortense* ที่มีดอกสีม่วง เมล็ดสีเขียว (Westgate, 1966)
4. *Pisum elaius*, Bieb. เป็นพันธุ์ป่าและเป็นวัชพืชถั่วชนิดนี้มาจากแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เช่น เลบานอน ซีเรีย ไชปรัส เติร์กกี กรีซ และ ตอนเหนือของอิสราเอล (Ben-Ze'ew และ Zohary,1973)
5. *Pisum fulvum*, Sibth et Sm.เป็นพันธุ์ป่าและเป็นวัชพืช ถั่วชนิดนี้มีมากแถบอิสราเอล จอร์แดน เลบานอน (Ben-Ze'ew และ Zohary,1973)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. *Pisum sativum var. humile*, Poir หรือ *P. humile*, Bross et Noe. หรือ *P. syriacum* ได้แก่ early dwarf peas เป็นพันธุ์ป่าและเป็นวัชพืช มีมากบนแถบตะวันออกไกล (Bailey, 1924 ; Ben-Ze'ew และ Zohary, 1973)

ฤดูปลูก

เกษตรกรส่วนใหญ่จะปลูกถั่วลันเตาในฤดูหนาวเริ่มประมาณเดือน ตุลาคม-กุมภาพันธ์ จะเก็บผลผลิตได้ในราวเดือน มกราคม-เมษายน แต่ช่วงที่ปลูกได้ผลดีคือช่วงเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม การปลูกถั่วลันเตาออกฤดูกลาง สามารถทำได้โดยปลูกในที่ราบสูงแถบภูเขาในเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม โดยใช้พันธุ์เฉพาะที่เหมาะสมที่จะปลูกนอกฤดูกลางได้ ช่วงที่เก็บเกี่ยวผลผลิตในรุ่นนี้ได้คือช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน ถึงแม้ว่าถั่วลันเตาจะปลูกกันอย่างแพร่หลายในเขตร้อนชื้น แต่ถั่วลันเตาก็ยังชอบอากาศที่ค่อนข้างเย็น สำหรับในบ้านเราคือชอบอุณหภูมิประจำวันที่เหมาะสม 17 °C-28°C ในเขตร้อนใกล้เส้นศูนย์สูตรก็อาจจะปลูกถั่วลันเตาได้คือไปปลูกบนที่ราบสูงจากระดับน้ำทะเล 1,500 เมตร

พันธุ์

ถั่วลันเตามีพันธุ์อยู่หลายพันธุ์ มีทั้งพันธุ์ที่กินฝัก และ พันธุ์ที่กินเมล็ดสำหรับพันธุ์ที่นิยมปลูกในประเทศไทยมีดังนี้คือ

- พันธุ์ 2-2003-6 เป็นพันธุ์ลูกผสมระหว่างพันธุ์ไทจุงเบอร์ 9 และ พันธุ์รัฐบาลแม่โจ้ 2 จากการทดลองในปี 2523-2524 พบว่าให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ ได้ผลผลิตเฉลี่ย 800 กก./ไร่ ในขณะที่พันธุ์แม่โจ้ 2 ได้ 625 กก./ไร่ พันธุ์แม่โจ้ 1 ได้ 475 กก./ไร่ ลักษณะของพันธุ์นี้คือ ฝักมีขนาดยาว คุณภาพดี ตรงตามความต้องการของตลาด (ธวัช, 2525)
- พันธุ์ฝักใหญ่ (large podded sugar pea) ได้แก่พันธุ์ฟาง 7 เป็นพันธุ์หนักในรูปกินสด, บรรจุกระป๋อง หรือแช่แข็งเก็บไว้ได้ดี โดยมีคุณสมบัติดังนี้
 - ใช้รับประทานฝักสด ฝักหนาทนทานต่อการขนส่ง มีอายุการเก็บเกี่ยวฝักนาน ฝักมีสีเขียวเข้ม เปลือกเมล็ดควรมีลักษณะขุ่น ซึ่งแสดงว่ามีน้ำตาลในเมล็ดสูง
 - พวกเขาถั่วบรรจุกระป๋อง หลังจากผ่านกรรมวิธีต่างๆของการทำกระป๋องแล้ว เมล็ดยังคงมีสีเขียวอยู่ เมื่อนำมาทำให้ร้อนในการประกอบอาหารก็ตาม
 - พวกเขาถั่วแช่แข็งเมล็ดมีขนาดใหญ่ (เกินจากมาตรฐานของโรงงานบรรจุกระป๋อง) ฝักมีสีเขียวเข้ม ฝักจะต้องคงรูปและ สี สม่ำเสมอเช่นเดิมหลังจากที่นำมาใช้ในการปรุงอาหาร (สนิท, 2518)
 - การเตรียมดิน

วิธีการปลูกปฏิบัติเช่นเดียวกับถั่วฝักยาว

ในเนื้อที่ 1 ไร่ ใช้เมล็ดพันธุ์ประมาณ 5-8 กิโลกรัม หยอดเมล็ดพันธุ์หลุมละ 4-5 เมล็ด เมื่อกล้าโตขึ้นมีใบ 2 ใบ จึงถอนแยกต้นกล้าเหมือนต้นที่แข็งแรงสมบูรณ์ได้ไว้หลุมละ 2 ต้นเมื่อถั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นเตามีอายุประมาณ 15 วัน หรือสูงสัก 10-15 เซนติเมตร เริ่มมีมือเกาะจึงใช้ไม้ไผ่ขนาดยาว 1.5-2 เมตร ตามแนวปลูก แล้วใช้เชือกไนลอนหรือเชือกฟางก็ได้ ผูกขึงตามแนวนอน ผูกเป็นชั้นๆห่างกัน ประมาณ 30 เซนติเมตร และผูกตามแนวตั้งอีกทีในระยะห่างพอควรเพื่อช่วยให้มือเกาะดีขึ้น (อุดม, 2537)

การให้น้ำ

รดน้ำตามหลุมปลูก ให้ชุ่มชื้นอย่างสม่ำเสมอในช่วงออกดอกและติดผลเป็นช่วงสำคัญที่สุดที่จะขาดน้ำไม่ได้

การใส่ปุ๋ย

หากดินที่ปลูกใส่ปุ๋ยคอกมากเพียงพอ ก็ไม่จำเป็นต้องใส่ปุ๋ยสูตรรองกันอีก แต่ถ้าดินไม่สมบูรณ์เพียงพอจะใช้สูตร 5-10-5, 10-20-10 รองกันหลุม 25-50 ไร่ และเมื่ออายุ 30 วันให้กำจัดวัชพืชพรวนดิน โคนต้น โรยปุ๋ยแล้วกลบดิน ในอัตรา 25-50 ไร่ (ธวัช, 2525)

การเก็บเกี่ยว

เริ่มเก็บเกี่ยวเมื่ออายุได้ประมาณ 60 วัน และจะเก็บได้เป็นระยะเวลาประมาณ 30-60 วัน เด็ดฝัก ได้ผลผลิตประมาณ 1,000 กก./ไร่ เลือกเก็บฝักที่ยาวได้ขนาด เมล็ดเริ่มเกิดและยังพอมล็ดฝักอ่อนนุ่มกรอบไม่พอง (ปรีชา, 2528)

การเก็บรักษาผลผลิตในสภาพบรรยากาศดัดแปลง

เทคนิค MAP (Modified Atmosphere Packaging) เป็นวิธีการเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาผักและผลไม้ ดัดแปลงมาจากวิธี MA

จะมีข้อดีต่างตรงที่จะเป็นการเก็บรักษาผลผลิตภายในถุงพลาสติกหรือแผ่นฟิล์มชนิดพิเศษ (วัลณา, 2540)

Kader (1986) ได้กล่าวว่า คุณภาพทางประสาทสัมผัส เช่น สี กลิ่น รส และคุณค่าทางอาหารอาจมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อเก็บรักษาภายใต้ MAP สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงสี (color change) ในสภาพบรรยากาศที่มีปริมาณ CO_2 น้อยกว่าและ CO_2 มากจะช่วยลดการสลายตัวของคลอโรฟิลล์ และลดการสังเคราะห์แคโรทีนอยด์และแอนโทไซยานิน ซึ่งเร่งควัตถุ 2 ชนิดนี้จะทำให้เกิดสีเหลือง- ส้ม และแดงน้ำเงินแก่พืชตามลำดับ ตัวอย่างเช่น ปริมาณ CO_2 ที่ 2 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณ CO_2 ที่ 5 เปอร์เซ็นต์ ช่วยชะลอการสร้างแอนโทไซยานินของลูกพลับสดได้อย่างไรก็ตามควรคำนึงถึงการไหลปริมาณ CO_2 ไม่ควรให้มากเกินไปเพราะอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผักและผลไม้ได้
2. การเปลี่ยนแปลงเนื้อสัมผัส (texture change) CO_2 มีผลต่อการอ่อนนุ่มของผลไม้มากกว่า O_2 แต่กลไกการเกิดปรากฏการณ์นี้ยังไม่เป็นที่แน่ชัด ตัวอย่างเช่น ปริมาณ CO_2 ที่ 10 เปอร์เซ็นต์ สามารถป้องกันไม่ให้เนื้อของบลดโคลีเหนียวแต่กลับอ่อนนุ่มพอดี (tender)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และนุ่มกว่าตอนเก็บเกี่ยวใหม่ๆ และเมื่อความเข้มข้นของ CO_2 เพิ่มขึ้นเป็น 12 เปอร์เซ็นต์ จะช่วยลดความเหนียวของหน่อไม้ฝรั่งเนื่องจากมีเส้นใยมากเกินไป

3. การเปลี่ยนแปลงกลิ่นรส (flavor change) สารที่ให้กลิ่นรสของผักและผลไม้ ได้มาจากการหายใจและเมตาบอลิซึมต่างๆ ในพืช ตัวอย่างเช่น O_2 ปริมาณ 2.5 เปอร์เซ็นต์ และช่วยลดการสูญเสียของกรดแอปเปิ้ลพันธุ์ Golden Delicious สิ่งที่ต้องการระวังคือ ถ้า O_2 และ CO_2 มีความเข้มข้นในช่วงที่พืชทนทานไม่ได้ จะเกิดกลิ่นรสผิดปกติ เนื่องจากการสะสม แอลกอฮอล์ และอัลดีไฮด์ที่ได้จากกระบวนการหายใจแบบไม่ใช้ออกซิเจน
4. การเปลี่ยนแปลงคุณค่าทางอาหาร (nutritional change) โดยทั่วไป MAP จะช่วยรักษา ปริมาณแอสคอร์บิก (ascorbic acid) โดยทั่วไป MAP หรือ วิตามิน C ในผักและผลไม้ นั้น ได้ดีกว่าการเก็บรักษาในบรรยากาศปกติ ตัวอย่างเช่น ในบรรยากาศที่มี O_2 4 เปอร์เซ็นต์ O_2 9 เปอร์เซ็นต์ ช่วยลดการสลายตัวของวิตามิน C ในผักโขมได้ร้อยละ 50 เทียบกับการเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศปกติ

การเก็บรักษาผลผลิตภายใต้สภาพบรรยากาศปกติ โดยการลดหรือเพิ่มความเข้มข้นของก๊าซให้แตกต่างไปจากสภาพบรรยากาศปกติ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการลดหรือเพิ่มปริมาณ O_2 และเพิ่มปริมาณ CO_2 ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ อุณหภูมิ เมื่อลดอุณหภูมิให้กับผลผลิต กระบวนการต่างๆ ทางสรีระวิทยาจะเกิดขึ้นในอัตราที่ช้าลงอายุการเก็บรักษาผลผลิตจะนานขึ้น (นิภา, 2540)(Kader, 1983)(Parry, 1993)

ความเข้มข้นของก๊าซที่มีผลต่อคุณภาพของผักและผลไม้ คือ O_2 และ CO_2 เพราะในการหายใจของผลผลิตสดจะให้ O_2 และ CO_2 จะต้องมีระดับที่เหมาะสม สามารถทำให้อัตราการหายใจของผลผลิตต่ำลงมากที่สุด โดยไม่เกิดการเสื่อมสภาพของผลผลิตสดนั้น (Zagory and kader, 1998)

โทษของการเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศดัดแปลง

การเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศควบคุมที่ได้รับการทดสอบแล้วมักปลอดภัยต่อผลผลิต สามารถยืดอายุการเก็บรักษาผลผลิตได้ แต่สำหรับการเก็บรักษาในสภาพบรรยากาศดัดแปลงที่ไม่ได้รับการควบคุมให้มีองค์ประกอบต่างๆ คงที่นั้น บ่อยครั้งที่ปริมาณแก๊สบางชนิดมีอยู่สูงหรือต่ำเกินไปจนทำให้เกิดอันตรายขึ้นกับผลผลิตได้

จากการผลิตปกติของผลผลิตเมื่อเก็บรักษาไว้ภายใต้สภาพบรรยากาศดัดแปลงมีหลายรูปแบบด้วยกัน ลักษณะที่พบมากได้แก่ อาการที่ส่วนผิวของผลผลิตเปลี่ยนแปลงแปลงเป็นสีน้ำตาลคล้ายถูกน้ำร้อนลวกผลผลิตมีรสชาติและกลิ่นผิดปกติ และสำหรับผลไม้มักมีกระบวนการสุกที่ผิดปกติไปหรือไม่สุกเอาเลย

บทบาทที่สำคัญของคาร์บอนไดออกไซด์

ในบรรยากาศมี CO_2 อยู่ประมาณ 0.03 เปอร์เซ็นต์ แต่ภายในผลไม้จะมี CO_2 เป็นปริมาณถึง 10 เปอร์เซ็นต์ขึ้นอยู่กับอัตราการหายใจ อัตราการผ่านเข้าออกของก๊าซ และองค์ประกอบของก๊าซภายนอก ในกรณีที่ CO_2 มีความเข้มข้นสูงมาก จะมีบทบาทที่สำคัญคือ

ชะลออัตราการหายใจของพืช โดยทั่วไปเมื่อมีความเข้มข้นของ CO_2 ในบรรยากาศเพิ่มขึ้นอัตราการหายใจของพืชจะลดลง ทำให้อายุการเก็บรักษาของผัก และผลไม้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามความเข้มข้นของ CO_2 ที่เหมาะสมจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับชนิดของพืช การชะลออัตราการหายใจอาจได้ผลน้อยเมื่อใช้ CO_2 ที่มีความเข้มข้นน้อยเกินไป ในขณะที่มีความเข้มข้นสูงเกินไป อาจทำให้เซลล์ของพืชเป็นอันตรายอันเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเน่าเสียเร็วยิ่งขึ้น เช่น แอปเปิ้ลจะทน CO_2 ได้น้อยกว่าสตอเบอรี่ การเก็บรักษาแอปเปิ้ลจะใช้ CO_2 3-5 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่สตอเบอรี่ ใช้ 15-20 เปอร์เซ็นต์ (งามทิพย์, 2537) ความเข้มข้นของก๊าซที่มีผลต่อคุณภาพของผัก และผลไม้มากคือ O_2 และ CO_2 เพราะในการหายใจของผลิตผลสดจะใช้ O_2 และ CO_2 ดังนั้นปริมาณ O_2 และ CO_2 ต้องมีระดับที่เหมาะสมที่ทำให้เกิดอัตราการหายใจที่ต่ำที่สุด แต่ต้องไม่ทำให้เกิดการเสื่อมเสียแก่ผลิตผลสดนั้นๆ ความเข้มข้นหรือปริมาณของก๊าซนี้อาจควบคุมโดยการใช้วัสดุที่บรรจุ เช่น พลาสติกฟิล์มที่มีความสามารถในการยอมให้ก๊าซต่างๆ ซึมผ่านในอัตราที่แตกต่างกัน โดยทำการเลือกชนิดของฟิล์มให้เหมาะสม

ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์บางชนิด จึงเรียก CO_2 เป็น Bacteriostatic หรือ Fungistatic คือการยับยั้งการเจริญเติบโตเท่านั้นมิได้ทำลาย หรือฆ่าเชื้อจุลินทรีย์โดยทั่วไปจะต้องใช้ CO_2 ที่มีความเข้มข้น 20 เปอร์เซ็นต์ ซึ่ง CO_2 จะยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ได้คือต่อเมื่อจุลินทรีย์เหล่านั้น อยู่ในช่วงการเตรียมพร้อมเพื่อแบ่งตัวโดยจะทำให้ช่วงเวลานั้นเพิ่มขึ้น เป็นผลให้การแบ่งตัวเพิ่มจำนวนของจุลินทรีย์เป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น (งามทิพย์, 2537)

บทบาทที่สำคัญของก๊าซออกซิเจน

ในบรรยากาศมีก๊าซออกซิเจนอยู่ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ O_2 ในอากาศมีผลต่อการหายใจ การสร้างเอทธิลีน และกระบวนการออกซิเดชันอื่นๆ ในสภาพบรรยากาศดัดแปลง การลดปริมาณออกซิเจนลงจะเป็นการลดอัตราการหายใจ การสร้างเอทธิลีน และ กระบวนการออกซิเดชันอื่นๆลงด้วย และในสภาพที่ออกซิเจนมีปริมาณความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่าจะสามารถช่วยลดการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ลงด้วย

ความเข้มข้นของออกซิเจนระหว่าง 1 ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ สามารถชะลอการสุกของผลไม้ได้หลายชนิด บทบาทของออกซิเจนในการยับยั้งการสุกของผลไม้ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยับยั้งการหายใจอย่างแท้จริง แม้ว่าความเข้มข้นของออกซิเจนที่ต่ำจะลด net respiration rate ของผลไม้ แต่ออกซิเจนจะมีบทบาทโดยตรงที่สำคัญเกี่ยวกับการสุกของผลไม้ ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับแล้วว่า ออกซิเจนเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการสร้าง และการทำงานของเอทธิลีนในพืช (สายชล, 2528)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอทิลีน

เอทิลีน (ethylene) มีสูตรโครงสร้าง C_2H_4 ($CH_2=CH_2$) เป็นฮอร์โมนพืชชนิดเดียวที่มีสถานะเป็นก๊าซ ไม่มีสี มีกลิ่นเพียงเล็กน้อยจัดเป็นสารประเภทไฮโดรคาร์บอนติดไฟและ เกิดระเบิดได้ในช่วงความเข้มข้น 3.2-32% สามารถแพร่กระจายไปยังส่วนต่างๆ ของพืชได้ง่าย ทำให้มีอิทธิพลค่อนข้างกว้างขวางต่อการพัฒนาการของพืช โดยทั่วไปเอทิลีนจะไปเร่งการเสื่อมสภาพของพืช ทั้งนี้เพราะเอทิลีนสามารถกระตุ้นเนื้อเยื่อทุกชนิดให้มีอัตราการหายใจสูงขึ้นได้ และเอทิลีนยังมีอิทธิพลต่อการพัฒนาของพืชค่อนข้างมาก แม้จะมีความเข้มข้นต่ำเพียง 0.1 ppm ก็อาจกระตุ้นให้เกิดการสุกของผลไม้ หรือการร่วงของใบได้ จากการศึกษาในผลไม้พบว่ากระบวนการสุก จะเกิดไม่ได้หากไม่มีเอทิลีน และระหว่างการสุกจำเป็นต้องมีเอทิลีนมีจะนั้นแล้วการสุกจะเกิดไม่สมบูรณ์ การตอบสนองของผลไม้ต่อเอทิลีนพบว่าเนื้อเยื่อที่ยังอ่อนอยู่ตอบสนองไม่ดีเท่าเนื้อเยื่อที่สมบูรณ์ แล้วก๊าซเอทิลีนเป็นก๊าซที่เกิดขึ้นภายในผลไม้ ขณะที่ผลไม้กำลังสุกและเป็นฮอร์โมนพืชที่กระตุ้นให้ผลไม้สุกเร็วขึ้นก๊าซเอทิลีนจึงได้ชื่อว่า ripening hormone หรือ ripening gas จากการศึกษาพบว่าในระยะผลแก่จัดนั้นจะมีการสร้างก๊าซเอทิลีนในอัตราที่ต่ำมากและจะเพิ่มสูงขึ้นในช่วงเดียวกันกับช่วงอัตราการหายใจที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นระยะที่กระบวนการสุกจะเริ่มสร้างก๊าซ เอทิลีนจะถึงจุดสูงสุดและจะคงที่อยู่ระยะหนึ่งแล้วค่อยๆ ลดลงซึ่งอยู่ในระยะเดียวกันการหายใจที่ค่อยๆ ลดลงอัตราการสร้างก๊าซเอทิลีนจะมากน้อยต่างกัน ขึ้นกับชนิดของผลไม้ (อรทัย, 2543)

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ถั่วลิสงเตา
2. ถุงพลาสติก PE (polyethylene)
3. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 2 ตำแหน่ง
4. เครื่องพ่นก๊าซสุญญากาศ
5. ตู้ควบคุมอุณหภูมิ
6. สาร NaOH 0.1, phenolphthalein 1% และอุปกรณ์ไตเตรท
7. Hand refractometer
8. บีกเกอร์
9. ก๊าซ O₂ และ CO₂
10. สารดูดซับเอทิลีน

วิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design : CRD ประกอบด้วย 5 treatment โดยใช้เวลาในการทำ precooling ที่ 0 องศาเซลเซียสใช้จำนวน CO₂:O₂ = 10:5 ดังนี้

วิธีการที่ 1	control (ไม่ทำการ precooling)
วิธีการที่ 2	5 นาที
วิธีการที่ 3	10 นาที
วิธีการที่ 4	15 นาที
วิธีการที่ 5	20 นาที

ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. คัดขนาดถั่วลิสงเตาจากภายนอกให้คล้ายกันมากที่สุด แล้วตัดหัวของถั่วลิสงเตาทั้งแบ่งเป็น 5 treatment เพื่อนำไปทำขั้นตอน precooling ตามที่กำหนด

2. นำถั่วลิสงเตาซึ่งใส่ถุงประมาณถุงละ 50 กรัม เขียนป้ายบอกปริมาณน้ำหนักและ treatment ไว้ที่ถุง

3. นำถั่วลิสงเตาที่บรรจุใส่ถุงแล้วนำมาเติมก๊าซออกซิเจน และคาร์บอนไดออกไซด์ โดยใช้ CO₂:O₂ จำนวน 10:5 PSI จากนั้นนำไปเก็บรักษาที่ตู้ควบคุมอุณหภูมิ ที่ 12 องศาเซลเซียส

4. ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเปลี่ยนแปลงของถั่วลิสงเตาที่เก็บรักษาไว้ทุกๆ 2 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบันทึกข้อมูล

ก่อนการเก็บรักษาได้บันทึกข้อมูลดังนี้

1. ปริมาณ TSS (total soluble solid)
2. ปริมาณ TA
3. น้ำหนักสด (กรัม)
4. ความแน่นเนื้อของผัก
5. สี
6. คุณภาพการรับประทาน

ระหว่างการเก็บรักษาและตรวจสอบผลทุกๆ 3 วัน

1. อายุการเก็บรักษา
2. เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด
3. ปริมาณ TSS (total soluble solid)
4. ปริมาณ TA
5. สี
6. คุณภาพการรับประทาน
7. กลิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองต่างๆ กระทำดังนี้

1. อายุการเก็บรักษาผลผลิตระยะที่ผลผลิตมีคุณภาพดี จนกระทั่งผลผลิตมีการเปลี่ยนแปลงคือมีจุดดำ หรือมีการเน่าเสีย

2. เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด ซึ่งถ่วงกันเตาทุกครั้งที่ทำกรวิเคราะห์ผล นำมาคำนวณดังสูตรต่อไปนี้

$$\% \text{ การสูญเสียน้ำหนักสด} = \frac{\text{น้ำหนักก่อนการทดลอง} - \text{น้ำหนักหลังการทดลอง}}{\text{น้ำหนักก่อนการทดลอง}} \times 100$$

3. ปริมาณ total soluble solids contents (TSS) นำน้ำคั้นจากถั่วลิสงตามาหยดลงบน Hand refractometer แล้วอ่านค่า TSS มีหน่วยเป็น brix

4. titratable acidity (TA) โดยการนำน้ำคั้นจากถั่วลิสง 3 มิลลิลิตร เติม phenolphthalein ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ เพื่อใช้เป็น indicator จากนั้นนำไปไตเตรทด้วยสารละลายต่างมาตรฐาน (0.1 N NaOH) จนกระทั่งถึง end point (น้ำคั้นเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน) บันทึกปริมาตรต่างที่ใช้ไป เพื่อใช้ในการคำนวณหา เปอร์เซ็นต์ของกรดมาลิก

จากสูตร

$$\% \text{กรดมาลิก} = \frac{N \text{ base} \times \text{ml. base} \times \text{meq.wt. ของกรดมาลิก}}{\text{ml. ของน้ำคั้นที่ใช้}} \times 100$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดย N_{base} = normality ของ NaOH

ml. base = จำนวนมิลลิลิตรของ NaOH ที่ใช้ไตเตรท

$\text{Meq.wt. ของกรดมาลิก} = 0.06705$

5.การวัดสีโดยการใส่เครื่องวัดสี

6.กลั่น โดยการดม

การวิเคราะห์ผลทางสถิติ

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ตาราง Analysis of variance (ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (DNMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

เริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม 2550

สิ้นสุดการทดลอง วันที่ 14 พฤศจิกายน 2550

สถานที่ทำการทดลอง

ห้องปฏิบัติการพืชสวน ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง

1. การเปลี่ยนแปลงปริมาณ CO_2 ; O_2

ปริมาณ CO_2

ในระหว่างการเก็บรักษาพบว่า ถั่วลันเตามีปริมาณ CO_2 ลดลงตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มมากขึ้น และ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ถั่วลันเตามีปริมาณ CO_2 มากที่สุดคือ 5.06 -5.90 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2)

ปริมาณ O_2

ในระหว่างการเก็บรักษาพบว่า ถั่วลันเตามีปริมาณ O_2 ลดลงตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มมากขึ้น และ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ถั่วลันเตามีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 1.40-2.06 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4)

ก่อนการเก็บรักษา

ปริมาณ CO_2

ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วก่อนการเก็บรักษา ที่ 0°C เป็นเวลา 0,5,10,15 และ 20 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 58.36,51.93,54.80,59.00 และ 55.86 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วก่อนการเก็บรักษา ที่ 0°C เป็นเวลา 0,5,10,15 และ 20 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 29.16,30.93,29.96,24.96 และ 29.53 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 2 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 52.90 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,10 และ 5 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 52.50,41.73 และ 38.06 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 38.06 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 35.50 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิจากอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มี

ปริมาณ O_2 คือ 29.46, 29.43 และ 27.26 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 25.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 4 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 49.00 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15.5 และ 20 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 48.16, 34.53 และ 32.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 32.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 33.93 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 10 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 29.13, 27.50 และ 25.40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 25.20 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 สูงที่สุดคือ 43.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15.5 และ 20 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 42.86, 30.20 และ 28.96 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 27.73 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 32.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 15 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 28.50, 26.13 และ 24.80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 24.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 8 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 40.00 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15, 10 และ 5 นาที มีค่าปริมาณ CO_2 คือ 32.50, 31.70 และ 25.53 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 24.43 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 26.33 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 5 และ 15 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 25.40, 24.60 และ 24.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 24.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 10 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 33.16 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 10 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 30.93 และ 29.56 เปอร์เซ็นต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 และ 5 นาที มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 27.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 25.90 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,10 และ 15 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 24.06,23.80 และ 22.93 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 20.06 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 30.00 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10,5 และ 15 นาที มีค่าปริมาณ CO_2 คือ 26.53,25.36 และ 24.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 24.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 23.96 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,15 และ 10 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 21.96,21.73 และ 19.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 18.76 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายหลังการเก็บรักษา 14 ชั่วโมง

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 27.90 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,10 และ 5 นาที มีปริมาณ CO₂ คือ 27.90,24.43 และ 24.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 24.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 24.30 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว,ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 15 นาที มีปริมาณ O₂ คือ 23.96,21.96 และ 21.73 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ O₂ น้อยที่สุดคือ 21.63 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 16 ชั่วโมง

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 35.43 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที,ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที มีปริมาณ CO₂ คือ 32.33,31.80 และ 31.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 22.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 31.56 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20,5 และ 15 นาที มีปริมาณ O₂ คือ 27.03,24.66 และ 23.20 เปอร์เซ็นต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ น้อยที่สุดคือ 21.96 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 ชั่วโมง

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 30.13 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที มีปริมาณ CO₂ คือ 28.66, 28.20 และ 27.93 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 23.56 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิจึงมีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 26.33 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 15 และ 15 นาที มีปริมาณ O₂ คือ 25.40, 24.60 และ 24.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ น้อยที่สุดคือ 24.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิจึงมีผลทำให้ปริมาณ O₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 20 ชั่วโมง

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 27.13 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที มีปริมาณ CO₂ คือ 25.66, 25.60 และ 23.56 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้กรุณาอย่าเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 16.46 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 28.03 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20,5 และ 15 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 22.50, 21.60 และ 19.56 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 18.00 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 22 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 23.13 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 10 และ 15 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 22.00, 20.90 และ 20.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 17.80 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุด คือ 25.76 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 5 และ 15 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 20.50, 19.56 และ 17.56 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 16.60 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 24 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 20.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเตาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงานนี้ เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 15 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 20.10, 18.30 และ 16.86 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 11.36 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 23.30 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 5 และ 15 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 19.40, 17.13 และ 15.96 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 13.43 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 26 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 22.08 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 19.83, 19.61 และ 17.06 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 11.31 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 18.61 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15, 20 และ 5 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 18.61, 17.51 และ 17.38 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 13.05 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 28 ชั่วโมง

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 23.76 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลิ้นเต้าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที มีปริมาณ CO₂ คือ 21.26, 19.13 และ 17.26 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 11.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลิ้นเต้าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 30.00 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 20 และ 15 นาที มีปริมาณ O₂ คือ 23.46, 18.80 และ 15.86 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ น้อยที่สุดคือ 12.66 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ O₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 30 ชั่วโมง

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 16.00 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 15 นาที และ ถั่วลิ้นเต้าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีค่าปริมาณ CO₂ คือ 14.23, 13.96 และ 13.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 10.06 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลิ้นเต้าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 22.13 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 15 และ 20 นาที มีปริมาณ O₂ คือ 16.16, 14.50 และ 12.43 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเต้าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บ

รักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 10.53 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 32 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 12.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,10 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณ CO_2 คือ 12,11.63 และ 11.40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 7.83 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 19.43 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,15 และ 20 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 17.25,14.50 และ 12.43 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุด คือ 10.53 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 34 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI 5 มีค่าปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 11.06 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 5 นาที มีค่าปริมาณ CO_2 คือ 10.76,10.70 และ 9.83 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 คือ 6.46 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 14.53 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศา

เซลเซียส เป็นเวลา 20,15 และ 5 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 13.20,12.63 และ 12.06 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุด คือ 9.33 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 36 ชั่วโมง

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 10.36 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 และ 15 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 10.30,9.90 และ 9.80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 6.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 15.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,20 และ 15 นาที มีค่าปริมาณ O_2 คือ 13.40,12.20 และ 11.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 9.00 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI ปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 5.03 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 และ 5 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 5.00 และ 4.83 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 และ 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 4.33 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่

2) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 1.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20,5 และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณ O_2 คือ 1.33, 1.20 และ 1.20 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 1.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 4.20 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15, 10 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีค่าปริมาณ CO_2 คือ 4.10, 4.00 และ 3.93 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 3.76 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 2)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุด คือ 2.73 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที มีค่าปริมาณ O_2 คือ 2.40, 2.13 และ 2.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 1.63 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 4.13 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำ

การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,5 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณ CO_2 คือ 4.03, 4.00 และ 3.73 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 3.66 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 2)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 2.53 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 10 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 2.43 และ 2.40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 2.03 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ปริมาณ CO_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ CO_2 มากที่สุด คือ 4.53 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15, 20 และ 5 นาที มีปริมาณ CO_2 คือ 4.30, 4.10 และ 4.03 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 3.90 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 2)

ปริมาณ O_2

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 3.00 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที มีปริมาณ O_2 คือ 2.70, 2.26 และ 2.13 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 2.00 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 4.96 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีค่าปริมาณ CO₂ คือ 4.93, 4.83 และ 4.60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 4.46 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความ

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 2.86 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5, 10 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณ O₂ คือ 2.83, 2.60 และ 2.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ น้อยที่สุดคือ 2.26 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

ปริมาณ CO₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO₂ มากที่สุด คือ 5.90 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 20 และ 15 นาที มีปริมาณ CO₂ คือ 5.60, 5.60 และ 5.53 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ CO₂ น้อยที่สุด คือ 5.06 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ CO₂ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 2)

ปริมาณ O₂

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ O₂ มากที่สุดคือ 2.06 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10, 15 และ 5 นาที มีปริมาณ O₂ คือ

1.90, 1.86 และ 1.63 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 1.40 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4)

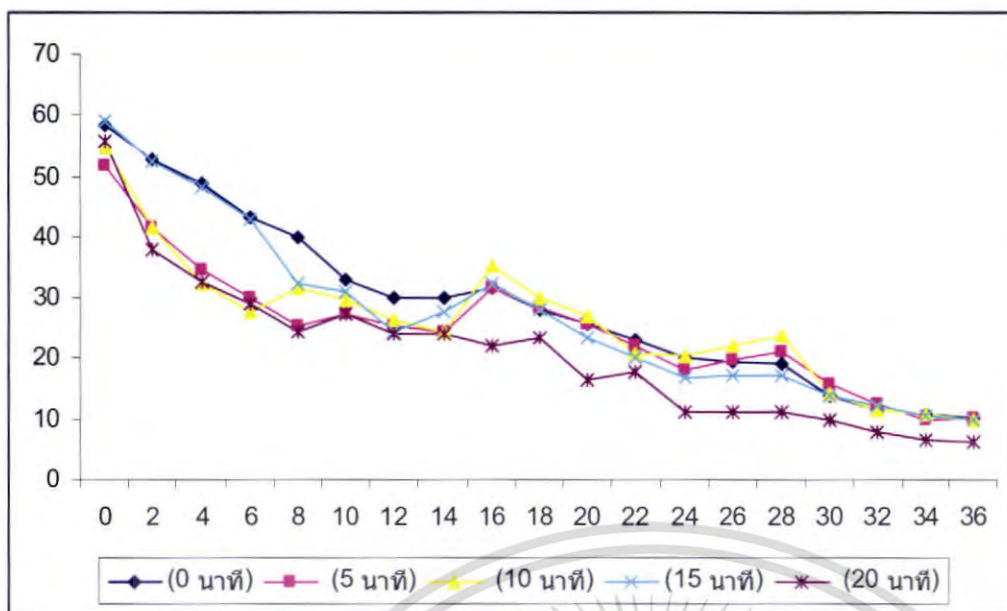

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

วิธีการ	ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (เปอร์เซ็นต์) ในภาชนะบรรจุหลังการเก็บรักษา																		
	0 H	2 H	4 H	6 H	8 H	10 H	12 H	14 H	16 H	18 H	20 H	22 H	24 H	26 H	28 H	30 H	32 H	34 H	36 H
T1 (0 นาที)	58.36a	52.90a	49.00a	43.40a	40.00a	33.16a	30.00a	30.00a	31.80ab	28.20ab	25.60a	23.13a	20.10a	19.61a	19.13ab	13.90a	11.40a	10.76a	10.30
T2 (5 นาที)	51.93a	41.50a	34.53a	30.20a	25.53a	27.26a	25.36a	24.33a	31.63ab	28.26ab	25.66a	22.00a	18.30ab	19.78a	21.26a	16.00a	12.40a	9.83ab	10.36
T3 (10 นาที)	54.80a	41.73a	32.26a	27.73a	31.70a	29.56a	26.53a	24.43a	35.43a	30.13a	27.13a	20.90a	20.40a	22.08a	23.76a	14.23a	11.63a	11.06a	9.90
T4 (15 นาที)	59.00a	52.50a	48.16a	42.86a	32.50a	30.93a	24.36a	27.90a	32.33ab	27.93ab	23.56ab	20.10a	16.86ab	17.06ab	17.26ab	13.96a	12.10a	10.70a	9.80
T5 (20 นาที)	55.86	38.06a	32.63a	28.96a	24.43a	27.26a	24.26a	24.13a	22.13b	23.56b	16.46b	17.80a	11.36b	11.31b	11.26b	10.06a	7.83a	6.46b	6.13

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 1 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั้วถั่วลิสงเตา ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

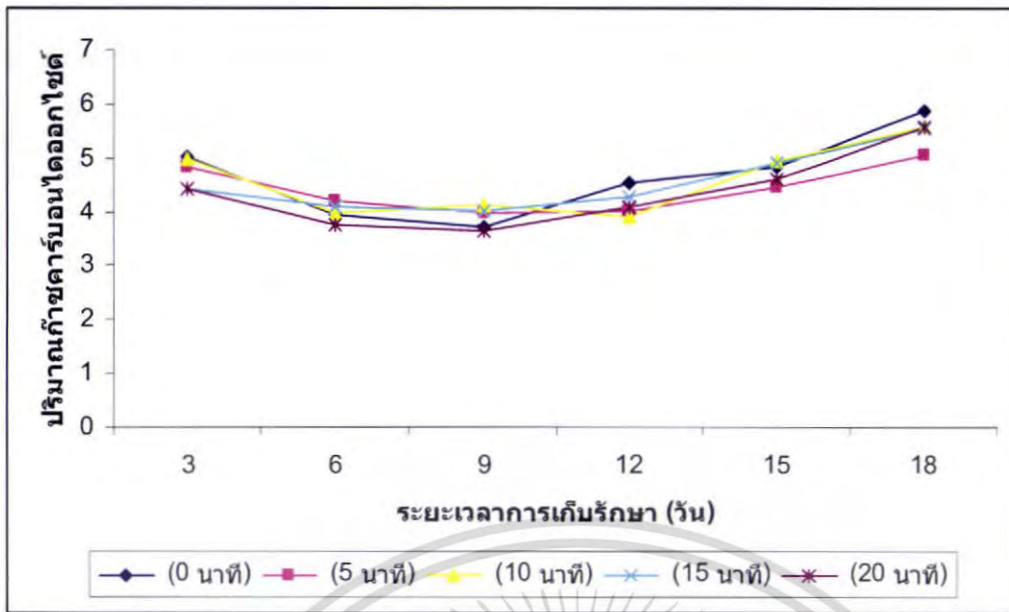
ตารางที่ 2 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่าง ๆ กัน

วิธีการ	ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ (เปอร์เซ็นต์) ในภาชนะบรรจุหลังการเก็บรักษา					
	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
T1 (0 นาที)	5.03a	3.93a	3.73a	4.53a	4.83a	5.90a
T2 (5 นาที)	4.83a	4.20a	4.00a	4.03ab	4.46a	5.06a
T3 (10 นาที)	5.00a	4.00a	4.13a	3.90b	4.96a	5.60a
T4 (15 นาที)	4.43a	4.10a	4.03a	4.30ab	4.93a	5.53a
T5 (20 นาที)	4.43a	3.76a	3.66a	4.10ab	4.60a	5.60a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำ การลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

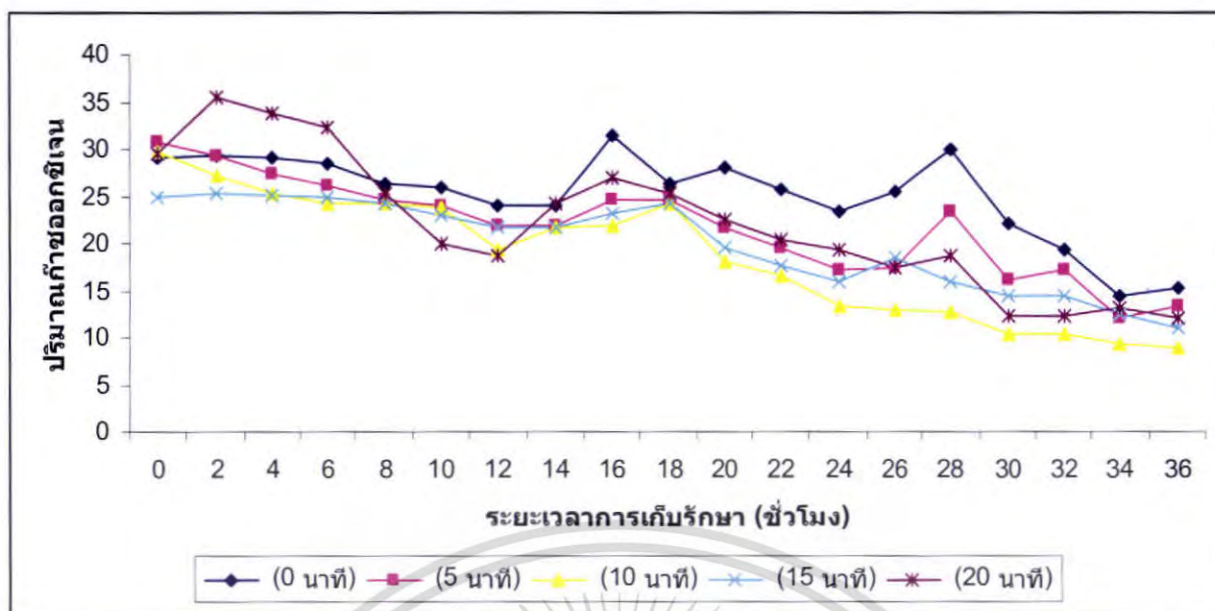
ตารางที่ 3 แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

วิธีการ	ปริมาณก๊าซออกซิเจน (เปอร์เซ็นต์) ในภาชนะบรรจุหลังการเก็บรักษา																			
	0 H	2 H	4 H	6 H	8 H	10 H	12 H	14 H	16 H	18 H	20 H	22 H	24 H	26 H	28 H	30 H	32 H	34 H	36 H	
T1 (0 นาที)	29.16a	29.43a	29.13a	28.50a	26.33a	25.90a	23.96a	23.96a	31.56a	26.33a	28.03a	25.76a	23.30a	25.63a	30.00a	22.13a	19.43a	14.53a	15.40a	
T2 (5 นาที)	30.93a	29.46a	27.5a	26.13a	24.60a	24.06ab	21.96a	21.96a	24.66a	24.60a	21.60ab	19.56ab	17.13ab	17.38ab	23.46ab	16.16ab	17.25ab	12.06a	13.40a	
T3 (10 นาที)	29.86a	27.26a	25.40a	24.36a	24.23a	23.80ab	19.33a	21.63a	21.96a	24.23a	18.00b	16.60b	13.43b	13.05b	12.66c	10.53b	10.53b	9.33a	9.00a	
T4 (15 นาที)	24.96a	25.23a	25.20a	24.80a	24.36a	22.93ab	21.73a	21.73a	23.20a	24.36a	19.56ab	17.56b	15.96ab	18.61ab	15.86c	14.50ab	14.50ab	12.63a	11.10a	
T5 (20 นาที)	29.53a	35.50a	33.93a	32.40a	25.40a	20.06b	18.76a	24.30a	27.03a	25.40a	22.50ab	20.50ab	19.40ab	17.51ab	18.80bc	12.43b	12.43ab	13.20a	12.20a	

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ภาพที่ 3 แสดงปริมาณเก้าชออกซิเงินทุกๆ 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

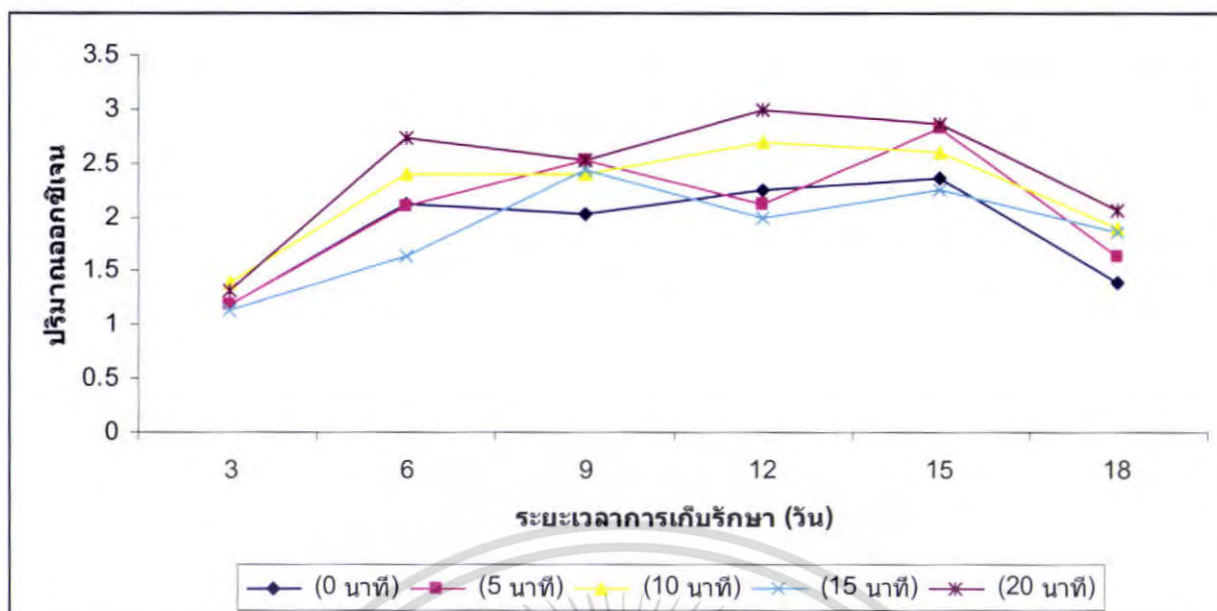
ตารางที่ 4 แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

วิธีการ	ปริมาณก๊าซออกซิเจน (เปอร์เซ็นต์) ในภาชนะบรรจุหลังการเก็บรักษา					
	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
T1 (0 นาที)	1.20a	2.13a	2.03a	2.26ab	2.36a	1.40a
T2 (5 นาที)	1.20a	2.10a	2.53a	2.13b	2.83a	1.63a
T3 (10 นาที)	1.40a	2.40a	2.40a	2.70ab	2.60a	1.90a
T4 (15 นาที)	1.13a	1.63a	2.43a	2.00b	2.26a	1.86a
T5 (20 นาที)	1.33a	2.73a	2.53a	3.00a	2.86a	2.06a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

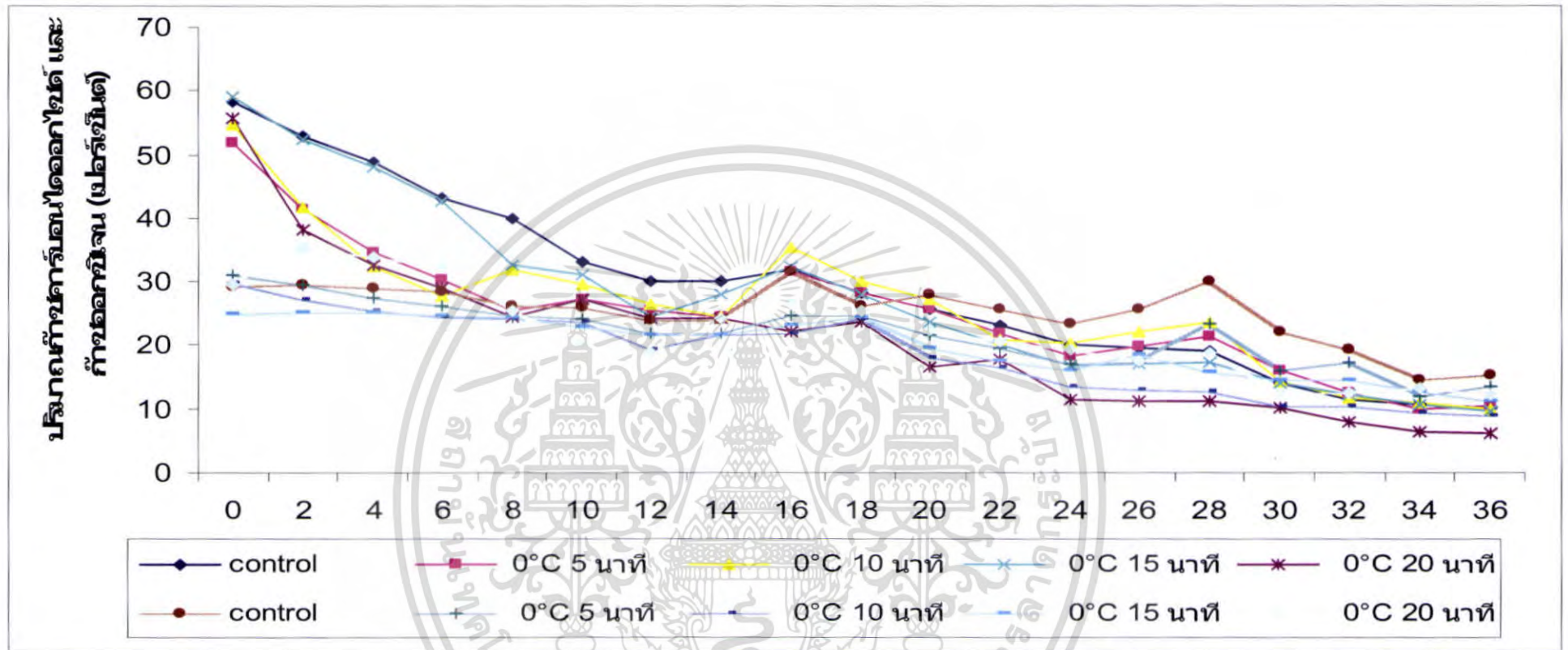
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แสดงปริมาณก๊าซออกซิเจนทุกๆ 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่างๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

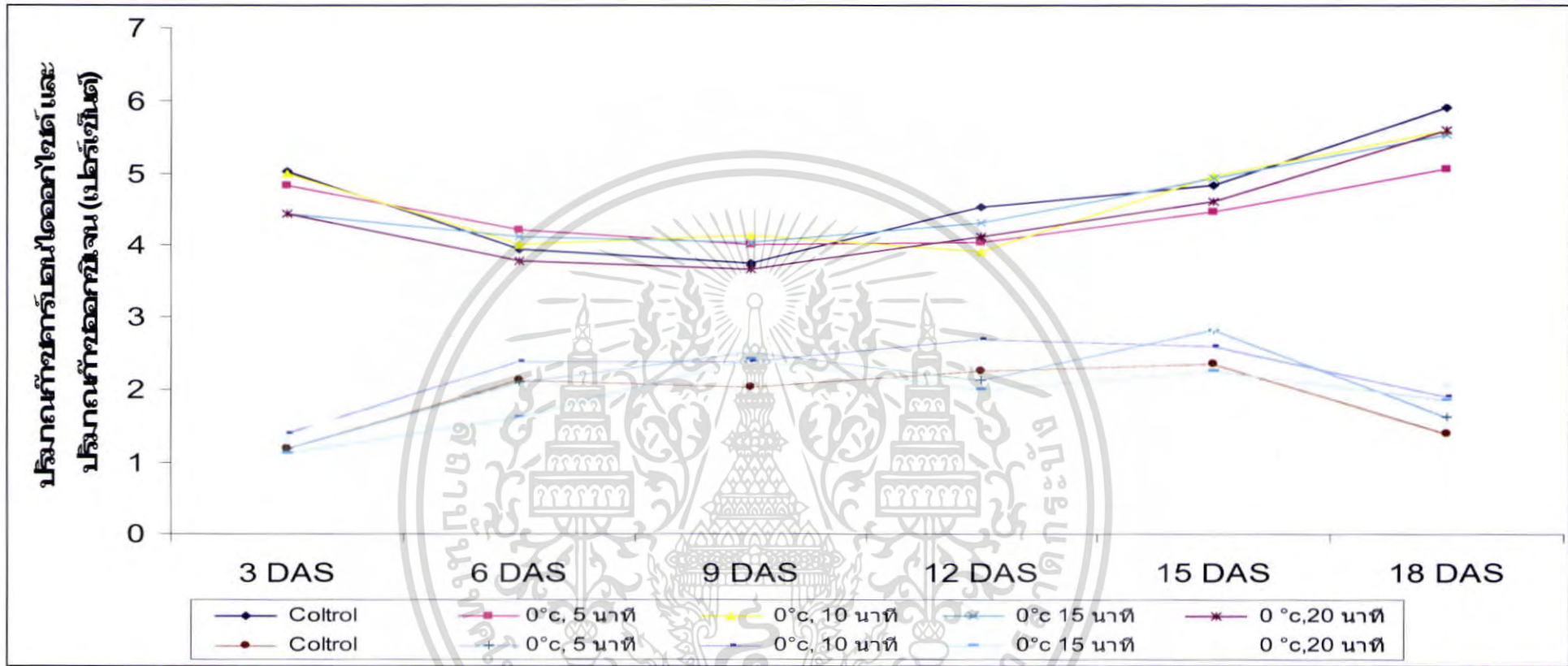

ภาพที่ 5 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และ ปริมาณก๊าซออกซิเจน ทุก 2 ชั่วโมง หลังการเก็บรักษาตัวต้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่

ระยะเวลาต่าง ๆ กัน

* เส้นทึบแสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

* เส้นประแสดงปริมาณก๊าซออกซิเจน

ภาพที่ 6 แสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และ ปริมาณก๊าซออกซิเจน ทุก 3 วัน หลังการเก็บรักษาถั่วลิสงเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ระยะเวลาต่าง ๆ กัน

- * เส้นทึบแสดงปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
- * เส้นประแสดงปริมาณก๊าซออกซิเจน

2. เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด

พบว่าระหว่างการเก็บรักษาพบว่า ถั่วลิ้นเตามีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดที่เพิ่มขึ้น ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น และเมื่อสิ้นสุดการทดลองถั่วลิ้นเตามีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักมากที่สุดคือ 3.35 เปอร์เซ็นต์ และมีเปอร์เซ็นต์น้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 1.17 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 5)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 1.01 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,15 และ 10 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 0.89,0.87 และ 0.82 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาทีเก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 0.73 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 1.71 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,5 นาที และ ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด คือ 1.47,1.46 และ 1.42 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 1.22 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักมากที่สุดคือ 1.38 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว,ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 10 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 1.28, 1.18 และ 1.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 1.03

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 1.29 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,15 และ 10 นาที มีปริมาณการสูญเสียน้ำหนักสด คือ 1.27,1.25 และ 1.27 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุด คือ 1.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 1.60 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,20 และ 5 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดคือ 1.49,1.40 และ 1.39 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุด คือ 1.27 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด มากที่สุดคือ 2.35 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด คือ 1.95,1.94 และ 1.85 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุดคือ 1.41 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

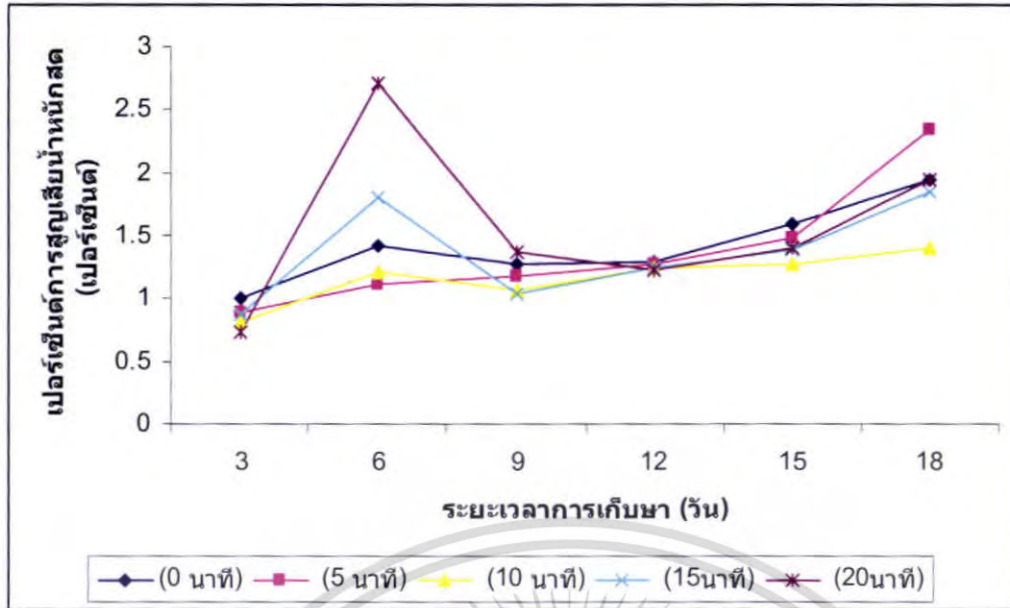
ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของถั่วลิสงเตาภายหลังการเก็บ

รักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน

วิธีการ	เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดภายหลังการเก็บรักษา					
	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
Tr.1 (0 นาที)	1.01 a	1.42 a	1.28 a	1.29 a	1.60 a	1.94 a
Tr.2 (5 นาที)	0.89 ab	1.12 a	1.18 ab	1.27 a	1.49 ab	2.35 ab
Tr.3 (10 นาที)	0.82 ab	1.22 a	1.07 abc	1.24 a	1.27 b	1.41 ab
Tr.4 (15 นาที)	0.87 b	1.81 a	1.03 bc	1.25 a	1.39 ab	1.85 ab
Tr.5 (20 นาที)	0.73 b	2.71 a	1.38 c	1.23 a	1.40 ab	1.95 b

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 แสดงการเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของถั่วคันเดา ภายหลังจากเก็บรักษา ที่ 3, 6, 9, 12, 15, และ 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปริมาณ total soluble solid (TSS)

พบว่า ในระหว่างการเก็บรักษาพบว่า ถั่วลันเตามีปริมาณ TSS ลดลงเล็กน้อยตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น และเมื่อสิ้นสุดการทดลองถั่วลันเตามีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 8.83 brix และมีปริมาณ TSS น้อยที่สุดคือ 5.66 brix (ตารางที่ 6)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 9.13 brix รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10,20 และ 15 นาที มีปริมาณ TSS คือ 8.43,8.33 และ 8.00 brix ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS น้อยที่สุดคือ 7.90 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิผลทำให้ปริมาณ TSS มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 8.96 brix รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที,ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีปริมาณ TSS คือ 8.66,8.60 และ 8.33 brix ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS น้อยที่สุดคือ 7.66 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิผลทำให้ปริมาณ TSS มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 8.66 brix รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว,ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 และ 5 นาที มีปริมาณ TSS คือ 8.66,8.66 และ 8.33 brix ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS น้อยที่สุด คือ 8.26 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิผลทำให้ปริมาณ TSS มีความแตกต่างกันทาง(ตารางที่ 6))

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS มากที่สุด คือ 8.96 brix รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20,15 นาที มีปริมาณ TSS คือ 8.66 brix ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS น้อยที่สุดคือ 8.00 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TSS มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 8.66 brix รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,20 และ 5 นาที มีปริมาณ TSS คือ 8.40,8.33 และ 8.33 brix ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS น้อยที่สุดคือ 8.26 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TSS มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 8.83 brix รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว,ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 5 นาที มีปริมาณ TSS คือ 8.50,8.33 และ 7.33 brix ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TSS น้อยที่สุด คือ 5.66 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TSS มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6)

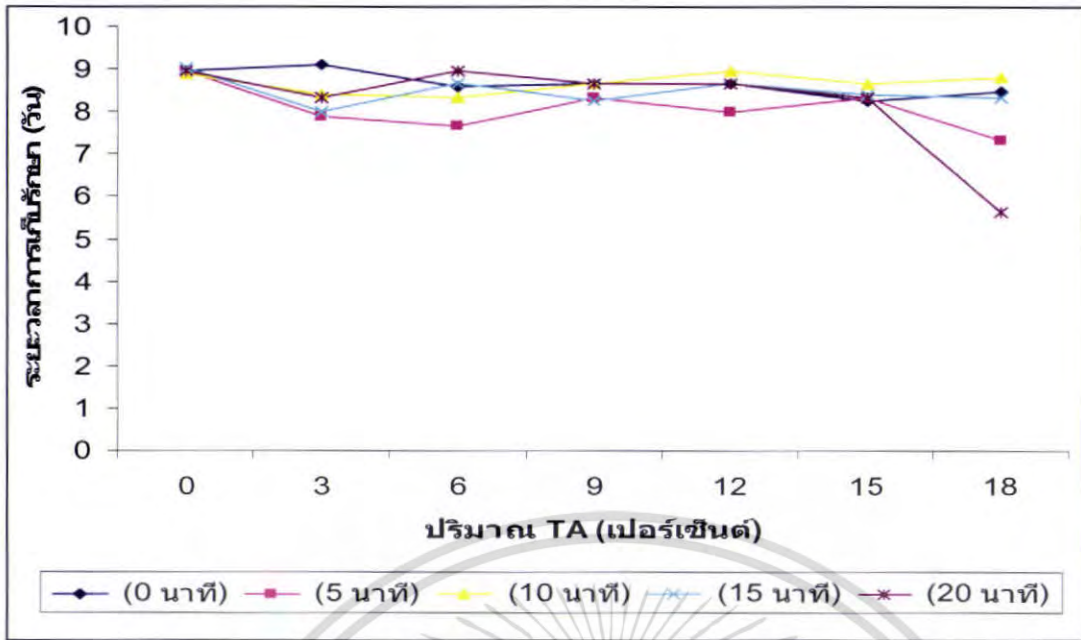
ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย TSS ของถั่วลิ้นเต่าก่อนทำการเก็บรักษา และภายหลังจากเก็บ

รักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน

วิธีการ	ค่าเฉลี่ย TSS (brix) ภายหลังจากการเก็บรักษา						
	ก่อนเก็บรักษา	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
Tr.1 (0 นาที)	8.96 a	9.13 a	8.60 ab	8.66 a	8.66 a	8.26 a	8.50 a
Tr.2 (5 นาที)	8.96 a	7.90 b	7.66 b	8.33 a	8.00 a	8.33 a	7.33 a
Tr.3 (10 นาที)	8.90 a	8.43 ab	8.33 ab	8.66 a	8.96 a	8.66 a	8.83 a
Tr.4 (15 นาที)	9.03 a	8.00 ab	8.66 ab	8.26 a	8.66 a	8.40 a	8.33 a
Tr.5 (20 นาที)	8.96 a	8.33 ab	8.96 a	8.66 a	8.66 a	8.33 a	5.66 a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 แสดงปริมาณ total soluble solid (TSS) ของถั่วลิสงเตาภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เปอร์เซ็นต์ tritrateable acidity (TA)

จากการทดลองพบว่า ภายหลังจากการเก็บรักษา ถั่วลันเตามีปริมาณ TA เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเมื่อระยะเวลาเก็บรักษาเพิ่มขึ้นดังนี้

ภายหลังจากการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA มากที่สุดคือ 0.44 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15, 10 และ 5 นาที มีปริมาณ TA คือ 0.43, 0.43 และ 0.42 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA น้อยที่สุดคือ 0.41 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TA มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 7)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA มากที่สุดคือ 0.42 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 และ 10 นาที มีปริมาณ TA คือ 0.38 และ 0.37 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 และ 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA น้อยที่สุด คือ 0.33 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TA มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 7)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20, 15 และ 10 นาที มีปริมาณ TA มากที่สุดคือ 0.39 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณ TA คือ 0.37 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA น้อยที่สุดคือ 0.33 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TA มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 7)

ภายหลังจากการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA มากที่สุดคือ 0.40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที มีปริมาณ TA คือ 0.39, 0.38 และ 0.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA น้อยที่สุดคือ 0.32 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TA มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 7)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA มากที่สุดคือ 0.41 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20,5 นาที และ ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ มีปริมาณ TA คือ 0.35, 0.33 และ 0.32 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA น้อยที่สุดคือ 0.30 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TA มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 7)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI และ ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีปริมาณ TA มากที่สุดคือ 0.36 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 15 นาที มีปริมาณ TA คือ 0.29 และ 0.25 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีปริมาณ TA น้อยที่สุดคือ 0.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ปริมาณ TA มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 7)

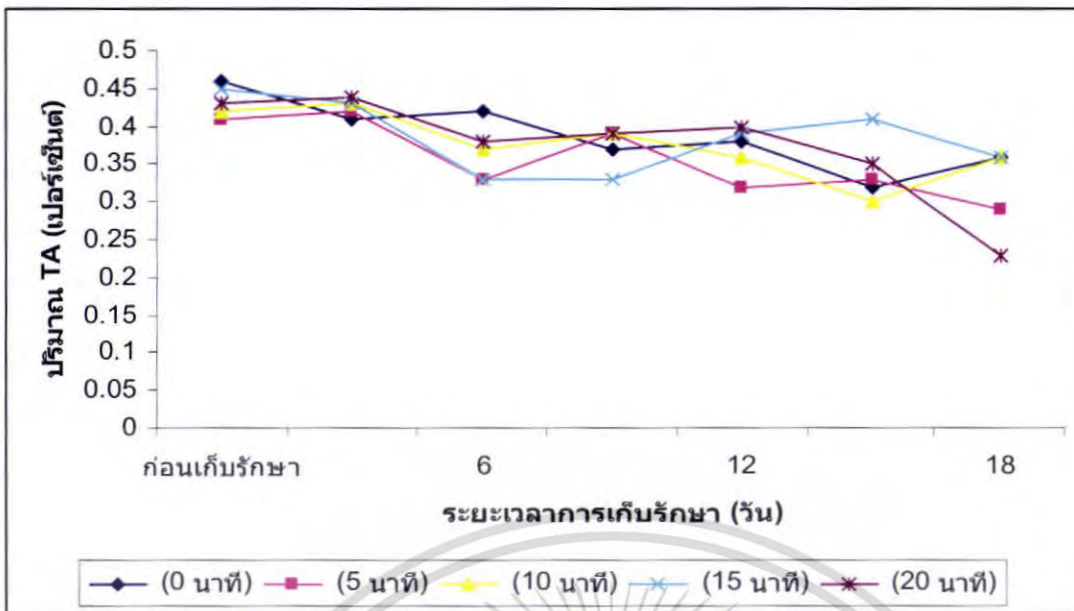
ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย TA ของถั่วลิสงเต่าก่อนทำการเก็บรักษา และภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน

วิธีการ	ค่าเฉลี่ย TA (เปอร์เซ็นต์) ภายหลังการเก็บรักษา						
	ก่อนเก็บรักษา	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
Tr.1 (0 นาที)	0.46 a	0.41 a	0.42 a	0.37 a	0.38 a	0.32 a	0.36 a
Tr.2 (5 นาที)	0.41 a	0.42 a	0.33 b	0.39 a	0.32 a	0.33 a	0.29 a
Tr.3 (10 นาที)	0.42 a	0.43 a	0.37 ab	0.39 a	0.36 a	0.30 a	0.36 a
Tr.4 (15 นาที)	0.45 a	0.43 a	0.33 b	0.33 a	0.39 a	0.41 a	0.36 a
Tr.5 (20 นาที)	0.43 a	0.44 a	0.38 ab	0.39 a	0.40 a	0.35 a	0.23 a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 แสดงเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ TA ของถั่วต้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 3,6,9,12,15 และ 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความเปลี่ยนแปลงของสีเนื้อ

ค่าความสว่าง L^*

ก่อนการเก็บรักษา

ก่อนการเก็บรักษาค่าความสว่างของถั่วลิ้นเตามีค่าอยู่ระหว่างช่วง 46.82-48.69

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 43.74 รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20,10 และ 15 นาที มีค่าความสว่างคือ 43.55,42.40 และ 40.95 ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 39.52 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 8)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 44.92 รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่างคือ 44.27,43.81 และ 43.59 ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 42.29 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 8)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 45.40 รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20 นาที, ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 10 นาที มีค่าความสว่าง คือ 44.06,43.66 และ 42.11 ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 3.84 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ค่าความสว่างมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 44.45 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20,10 และ 15 นาที มีค่าความสว่าง คือ 44.15,42.41 และ 41.83 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 37.84 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 8)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 47.06 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15,20 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีค่าความสว่าง คือ 46.28,45.97 และ 43.50 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างน้อยที่สุด คือ 42.27 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าความสว่างมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 8)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 45.78 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที,ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที มีค่าความสว่าง คือ 45.28,44.69 และ 42.70 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.60 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ค่าความสว่างมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 8)

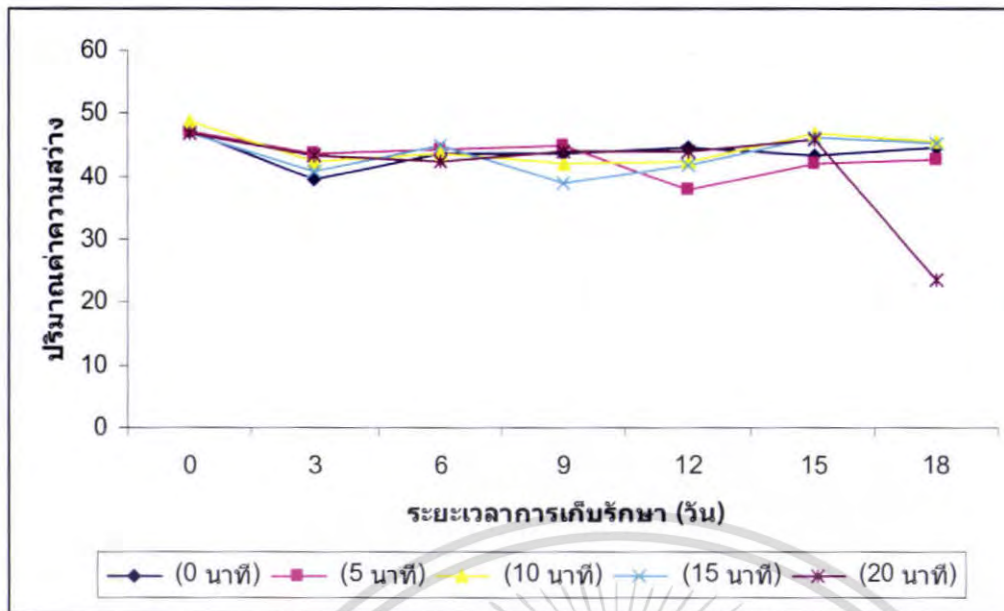
ตารางที่ 8 แสดงปริมาณค่าความสว่าง (L*) ของถั่วลิสงเตา ที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ และ
ที่ทำการลดอุณหภูมิตั้งที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5,10,25 และ 20 นาที

วิธีการ	ปริมาณค่าความสว่าง (L*)						
	0 DAS	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
T1 (0 นาที)	47.14 a	39.52 a	43.81 a	43.66 a	44.54 a	43.50 a	44.69 a
T2 (5 นาที)	47.15 a	43.74 a	44.27 a	45.06 ab	37.84 a	42.27 a	42.70 a
T3 (10 นาที)	48.79 a	42.40 a	43.59 a	42.11 ab	42.41 a	47.06 a	45.78 a
T4 (15 นาที)	46.82 a	40.95 a	44.92 a	38.84 ab	41.83 a	46.28 a	45.28 a
T5 (20 นาที)	46.88 a	43.55 a	42.29 a	44.06 b	44.15 a	45.97 a	23.60 b

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 แสดงปริมาณค่าความสว่าง (L^*) ของถั่วลิสงเตา ภายหลังจากการรักษา 3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสีแดง a*

ก่อนการเก็บรักษาค่าสีแดงของถั่วลันเตามีค่าอยู่ระหว่างช่วง -10.18-(-9.69)

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -8.90 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,20 และ 10 นาที มีค่าสีแดงที่ -9.06,-9.24 และ -9.33 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ -9.65 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 9)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -9.25 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,10 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีค่าสีแดง คือ -9.54,-9.79 และ -9.79 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ -9.86 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิจึงมีผลทำให้ค่าสีแดงมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 9)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -8.90 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,5 และ 20 นาที มีค่าสีแดง คือ -8.98, -9.27 และ -9.28 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงต่ำที่สุด คือ -9.68 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิจึงไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 9)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -8.30 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15,20 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีค่าสีแดง คือ -8.44,-9.26 และ -9.33 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ -9.36 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 9)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -8.45 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที และ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว มีค่าสีแดง คือ -9.21,-9.21 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 และ 10 นาที มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ -9.77 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีแดงมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 9)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -4.96 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว,ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 10 นาที มีค่าสีแดง คือ -8.92 , -9.27 และ -9.293 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ -9.27 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้ค่าสีแดงมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 9)

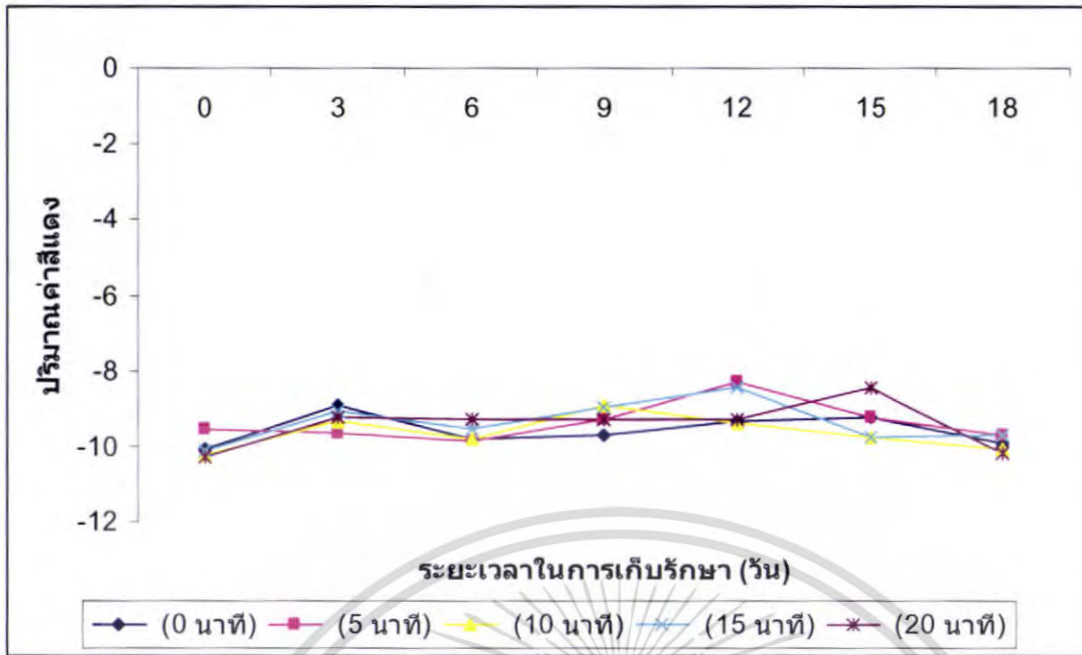
ตารางที่ 9 แสดงปริมาณค่าสีแดง (a*) ของถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ และที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที และ 20 นาที

วิธีการ	ปริมาณค่าสีแดง (a*)						
	0 DAS	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
T1 (0 นาที)	-10.08 a	-8.90 a	-9.79 a	-9.68 a	-9.33 a	-9.21 a	-9.88 a
T2 (5 นาที)	-9.52 a	-9.65 a	-9.86 ab	-9.27 a	-8.30 a	-9.21 a	-9.69 a
T3 (10 นาที)	-10.24 a	-9.33 a	-9.79 b	-8.90 a	-9.36 a	-9.77 a	-10.04 a
T4 (15 นาที)	-10.09 a	-9.06 a	-9.54 b	-8.98 a	-8.44 a	-9.77 a	-9.69 a
T5 (20 นาที)	-10.28 a	-9.24 a	-9.25 b	-9.28 a	-9.26 a	-8.45 a	-10.18 a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 แสดงปริมาณค่าสีแดง (a^*) ของตัวกันเตา ภายหลังจากเก็บรักษา 3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสีเหลือง b*

ก่อนการเก็บรักษา

ก่อนการเก็บรักษาค่าสีเหลืองของถั่วลิ้นเตามีค่าอยู่ระหว่างช่วง 27.61-28.48

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 26.98 รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20,15 และ 10 นาที มีค่าสีเหลือง คือ 26.27,25.10 และ 24.75 ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุดคือ 24.54 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีเหลืองมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 26.50 รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที, ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที มีค่าสีเหลือง คือ 26.29,26.19 และ 26.02 ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุดคือ 25.42 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีเหลืองมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 26.02 รองลงมาคือ ถั่วลิ้นเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 และ 10 นาที มีค่าสีเหลือง คือ 25.79,25.54 และ 24.59 ตามลำดับ ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุดคือ 24.19 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีเหลืองมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 26.44 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว, ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 และ 15 นาที มีค่าสีเหลือง คือ 25.85, 25.42 และ 24.80 ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุดคือ 24.29 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีเหลืองมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 27.19 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15, 5 และ 20 นาที มีค่าสีเหลือง คือ 27.16, 26.42 และ 26.38 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุดคือ 26.33 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีเหลืองมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

พบว่า ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 26.09 รองลงมาคือ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที, ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที มีค่าสีเหลือง คือ 25.94, 25.55 และ 24.07 ตามลำดับ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุด คือ 14.84 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้ค่าสีเหลืองมีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

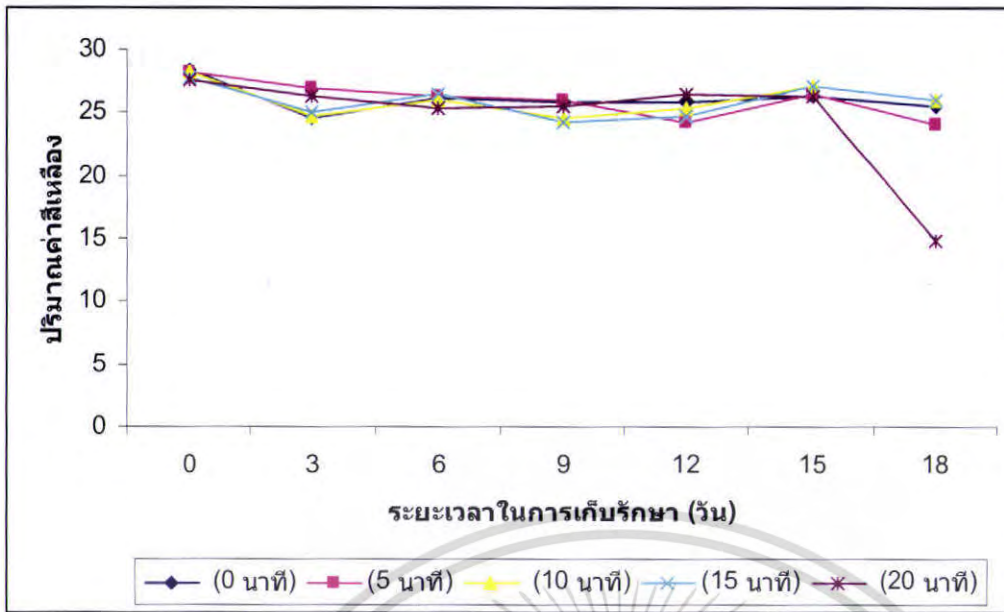
ตารางที่ 10 แสดงปริมาณค่าสีเหลือง (b*) ของถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ และที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที และ 20 นาที

วิธีการ	ปริมาณค่าสีเหลือง (b*)						
	0 DAS	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
T1 (0 นาที)	28.48 a	24.54 a	26.19 a	25.79 a	25.85 a	26.33 a	25.55 a
T2 (5 นาที)	28.31 a	26.98 a	26.29 a	26.02 a	24.29 a	26.42 a	24.07 a
T3 (10 นาที)	28.25 a	24.75 a	26.02 a	24.59 a	25.42 a	27.19 a	26.09 a
T4 (15 นาที)	27.84 a	25.10 a	26.50 a	24.19 a	24.80 a	27.16 a	25.94 a
T5 (20 นาที)	27.61 a	26.27 a	25.42 a	25.54 a	26.44 a	26.38 a	14.84 a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 แสดงปริมาณค่าสีเหลือง (b^*) ของถั่วลิสงเตาภายหลังการเก็บรักษาที่ 3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพกลิ่นถั่วลิ้นเต่า

ในระหว่างการเก็บรักษาถั่วลิ้นเต่าต่างๆ การทดลองพบว่า เมื่อเริ่มต้นการทดลองถั่วลิ้นเต่ามีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก โดยมีคะแนน 5 คะแนน ซึ่งมีการทดลองดังนี้

ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเต่าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI และ ถั่วลิ้นเต่าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5, 10, 15 และ 20 นาที มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก โดยมีคะแนน 5 คะแนน และจากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้นเต่า มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเต่าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5, 10, 15 และ 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับถั่วลิ้นเต่าสด โดยมีคะแนน 5 คะแนน ส่วนถั่วลิ้นเต่าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีคะแนน 4 คะแนน จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้นเต่า มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเต่าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียสเป็น 5, 10, 15 และ 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีคะแนน 4 คะแนน ส่วนถั่วลิ้นเต่าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติเล็กน้อยที่เป็นที่ยอมรับได้ โดยมีคะแนน 3 คะแนน จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้นเต่า มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

พบว่า ถั่วลิ้นเต่าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้นเต่าที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5, 10, 15 และ 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติเล็กน้อยเป็นที่ยอมรับได้ โดยมีคะแนน 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนน จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้งเตา มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

พบว่า ถั่วลิ้งเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และ ถั่วลิ้งเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5,10,15 และ 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติเป็นที่ยอมรับได้ โดยมีคะแนน 3 คะแนน จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิไม่มีผลทำให้คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้งเตา มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

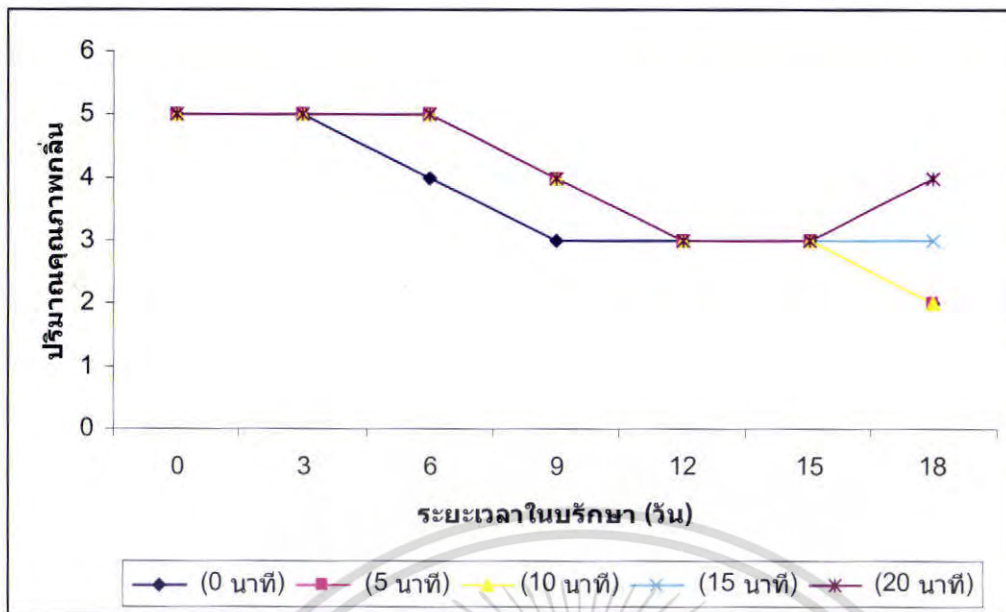
ถั่วลิ้งเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีคะแนน 4 คะแนน รองลงมาคือ ถั่วลิ้งเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติเล็กน้อยเป็นที่ยอมรับได้ โดยมีคะแนน 3 คะแนน ส่วนถั่วลิ้งเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI และ ถั่วลิ้งเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 และ 10 นาที มีคะแนนคุณภาพของกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติไม่เป็นที่ยอมรับได้ โดยมีคะแนน 2 คะแนน จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิมิมีผลทำให้คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้งเตา มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 แสดงปริมาณปริมาณคุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้นเต่าที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ และ ที่ทำการลดอุณหภูมิตั้งที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที และ 20 นาที

วิธีการ	คุณภาพกลิ่นของถั่วลิ้นเต่า						
	0 DAS	3 DAS	6 DAS	9 DAS	12 DAS	15 DAS	18 DAS
T1 (0 นาที)	5 a	5 a	4 a	3 a	3 a	3 a	2 b
T2 (5 นาที)	5 a	5 a	5 a	4 ab	3 a	3 a	2 b
T3 (10 นาที)	5 a	5 a	5 a	4 ab	3 a	3 a	2 b
T4 (15 นาที)	5 a	5 a	5 a	4 ab	3 a	3 a	3 ab
T5 (20 นาที)	5 a	5 a	5 a	4 ab	3 a	3 a	4 a

*ตัวเลขที่กำกับด้วยอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวอักษรที่ต่างกันแสดงว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบแบบ Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 แสดงปริมาณความเสียหายของถั่วลิสงเตาภายหลังการเก็บรักษาที่ 3, 6, 9, 12, 15 และ 18 วัน

8. อายุการเก็บรักษาผลผลิต

พบว่า ถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $\text{CO}_2\text{:O}_2$ 10:5 PSI เป็นระยะเวลา 5, 10, 15 และ 20 นาที ถั่วลิสงเตาในทุกๆ วิธีการ สามารถเก็บรักษาได้นานที่สุดถึง 18 วัน (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 แสดงอายุการเก็บรักษาของถั่วลิสงเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ และที่ทำการลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที และ 20 นาที

วิธีการ	อายุการเก็บรักษา (วัน)
T1 (0 นาที)	18 DAS
T2 (10 นาที)	18 DAS
T3 (10 นาที)	18 DAS
T4 (15 นาที)	18 DAS
T5 (20 นาที)	18 DAS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการทดลอง

1. ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ระหว่างการเก็บรักษา ทุกๆ 2 ชั่วโมง

ถั่วลันเตามีปริมาณ CO_2 ลดลงตามระยะเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 2 ชั่วโมงมีปริมาณ CO_2 มากที่สุดคือ 59.00 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาทีเก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 36 ชั่วโมง มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุดคือ 6.13 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส มีผลต่อปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของถั่วลันเตาที่ทุกๆ 2 ชั่วโมง

ระหว่างการเก็บรักษา ทุกๆ 3 วัน

ถั่วลันเตามีปริมาณ CO_2 เพิ่มขึ้น โดยระหว่างการเก็บรักษา 6 วันถั่วลันเตามีปริมาณ CO_2 ลดลง และภายหลังจากการเก็บรักษา 9 วัน ถั่วลันเตามีปริมาณ CO_2 เพิ่มขึ้น ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มีปริมาณ CO_2 มากที่สุดคือ 5.90 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 9 วัน มีปริมาณ CO_2 น้อยที่สุด คือ 3.66 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า CO_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส มีผลต่อปริมาณ CO_2 ของถั่วลันเตาที่ทุกๆ 3 วัน

2. ปริมาณก๊าซออกซิเจน

ระหว่างการเก็บรักษา ทุกๆ 2 ชั่วโมง

ถั่วลันเตามีปริมาณ O_2 ลดลงในช่วงระหว่างการเก็บรักษา 12 ชั่วโมง และ ภายหลังจากการเก็บรักษา 12 ชั่วโมงถั่วลันเตามีปริมาณ O_2 เพิ่มขึ้นเล็กน้อย และ ภายหลังจากการเก็บรักษา 18 ชั่วโมง ถั่วลันเตามีปริมาณ O_2 ลดลง ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 2 ชั่วโมง มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 35.50 เปอร์เซ็นต์ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน $\text{CO}_2:\text{O}_2$ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 36 วัน มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 9.00 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส มีผลต่อปริมาณ O_2 ของถั่วลันเตาของถั่วลันเตาที่ทุกๆ 2 ชั่วโมง

ระหว่างการเก็บรักษา ทุกๆ 3 วัน

ถั่วลันเตามีปริมาณ O_2 เพิ่มขึ้น เล็กน้อย และมีปริมาณ O_2 ลดลงภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI ที่มีปริมาณ O_2 มากที่สุดคือ 2.06 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีปริมาณ O_2 น้อยที่สุดคือ 1.40 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า O_2 มีความแตกต่างกันทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส มีผลต่อปริมาณ O_2 ของถั่วลันเตาของถั่วลันเตาที่ทุกๆ 3 วัน

3. เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด

ระหว่างการเก็บรักษา ถั่วลันเตามีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุดคือ 2.35 เปอร์เซ็นต์ ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักส دن้อยที่สุด คือ 0.73 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีผลต่อเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดของถั่วลันเตา

4. ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ total soluble solid (TSS)

ระหว่างการเก็บรักษา ถั่วลันเตามีเปอร์เซ็นต์ TSS เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยตามระยะเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น พบว่า ถั่วลันเตาที่ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI ภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน มีปริมาณ TSS มากที่สุดคือ 9.13 brix ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI ภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน มีปริมาณ TSS น้อยที่สุดคือ 5.66 brix จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า เปอร์เซ็นต์ TSS มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน $CO_2:O_2$ 10:5 PSI มีผลต่อปริมาณ TSS ของถั่วลันเตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปริมาณ titrable acidity (TA)

ระหว่างการเก็บรักษา ถั่วลิ้นเตามีปริมาณ TA เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยตามระยะเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น พบว่า ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 3 วัน มีเปอร์เซ็นต์ TA มากที่สุดคือ 0.44 ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มีเปอร์เซ็นต์ TA น้อยที่สุดคือ 0.23 เปอร์เซ็นต์ จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าเปอร์เซ็นต์ TA มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสมี เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีผลต่อเปอร์เซ็นต์ TA ของถั่วลิ้นเตา

5. ความเปลี่ยนแปลงของสีเนื้อ

ค่าความสว่าง L*

ระหว่างการเก็บรักษา ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 15 วัน มีค่าความสว่างมากที่สุดคือ 47.06 ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มีค่าความสว่างน้อยที่สุดคือ 23.60 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าค่าความสว่าง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสมี เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีผลต่อค่าความสว่างของถั่วลิ้นเตา

ค่าสีแดง a*

ระหว่างการเก็บรักษา ถั่วลิ้นเตามีค่าสีแดงเพิ่มขึ้นตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น ถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มีค่าสีแดงมากที่สุดคือ -4.96 ส่วนถั่วลิ้นเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 6 วัน มีค่าสีแดงน้อยที่สุดคือ -9.86 จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าค่าความสว่าง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสมี เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI มีผลต่อค่าสีแดงของถั่วลิ้นเตา

ค่าสีเหลือง b*

ระหว่างการเก็บรักษา ถั่วลันเตามีค่าสีเหลืองเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 15 วัน มีค่าสีเหลืองมากที่สุดคือ 27.19 ส่วนถั่วลันเตาที่ทำการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มีค่าสีเหลืองน้อยที่สุดคือ 14.84 จากกาวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าค่าสีเหลืองไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ไม่มีผลต่อค่าสีเหลืองของถั่วลันเตา

6. คุณภาพกลิ่นของถั่วลันเตา

พบว่า ภายหลังจากการเก็บรักษาถั่วลันเตาเป็นเวลา 3 - 6 วัน มีคุณภาพกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เช่นเดียวกับถั่วลันเตาภายหลังจากการเก็บรักษา 9 - 15 วัน มีคุณภาพกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ผิดปกติเล็กน้อย เป็นที่ยอมรับได้ และภายหลังจากการเก็บรักษา 18 วัน มีคุณภาพกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติไม่เป็นที่ยอมรับได้

7. อายุการเก็บรักษาผลผลิต

ภายหลังจากการเก็บรักษาถั่วลันเตาพบว่า ถั่วลันเตาที่เก็บรักษาด้วยการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5, 10, 15 และ 20 นาที เก็บรักษาใน CO₂:O₂ 10:5 PSI ที่ 12 องศาเซลเซียส จะสามารถเก็บรักษาได้นานถึง 18 วัน ในทุกๆวิธีการ

วิจารณ์ผลการทดลอง

ในการศึกษาผลของการลดอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลง $\text{CO}_2:\text{O}_2$ ระหว่างการเก็บรักษาถั่วลิ้นเต่า พบว่าสามารถยืดอายุการเก็บรักษาถั่วลิ้นเต่าได้นาน 18 วัน โดยถั่วลิ้นเต่าที่ลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็วที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีคะแนนคุณภาพกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และ เก็บรักษาได้มากที่สุด 18 วัน แต่เมื่อดูตามตารางเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสด พบว่าถั่วลิ้นเต่าที่ลดอุณหภูมิที่ 0 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุด คือ 0.73 เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นจะดูเพียงเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดอย่างเดียวไม่ได้ ต้องดูอย่างอื่นประกอบกันด้วย และอาจมีความผิดพลาดจากการทดลองได้อีก ซึ่งถ้าดูตามทฤษฎีแล้วสัดส่วนของ O_2 สูงจะทำให้เกิดการสังเคราะห์เอทิลีนเพราะลำดับสุดท้ายของพืชจะต้องใช้ O_2 การลดปริมาณ O_2 ลงจะยับยั้งหรือ ลดการผลิตเอทิลีนลง (งามทิพย์, 2538) เพราะถ้าเอทิลีนเกิดขึ้นมากก็จะทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหายได้ง่าย และ O_2 มีความจำเป็นสำหรับการหายใจและยืดอายุการเก็บรักษาผลิตผลได้ แต่ถ้า O_2 น้อยเกินไปก็อาจทำให้เกิดการหายใจแบบไม่ใช้ O_2 (anaerobic) และ ทำให้ผลผลิตเสียหายได้ (งามทิพย์ -2538)

ภายหลังการเก็บรักษาถั่วลิ้นเต่า ในทุกวิธีการทดลองจะมีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักสดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของออคูลย์ (2509) ที่พบว่า น้ำหนักของกล้วยหอมหลังการเก็บเกี่ยวลดลงตามระยะเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น

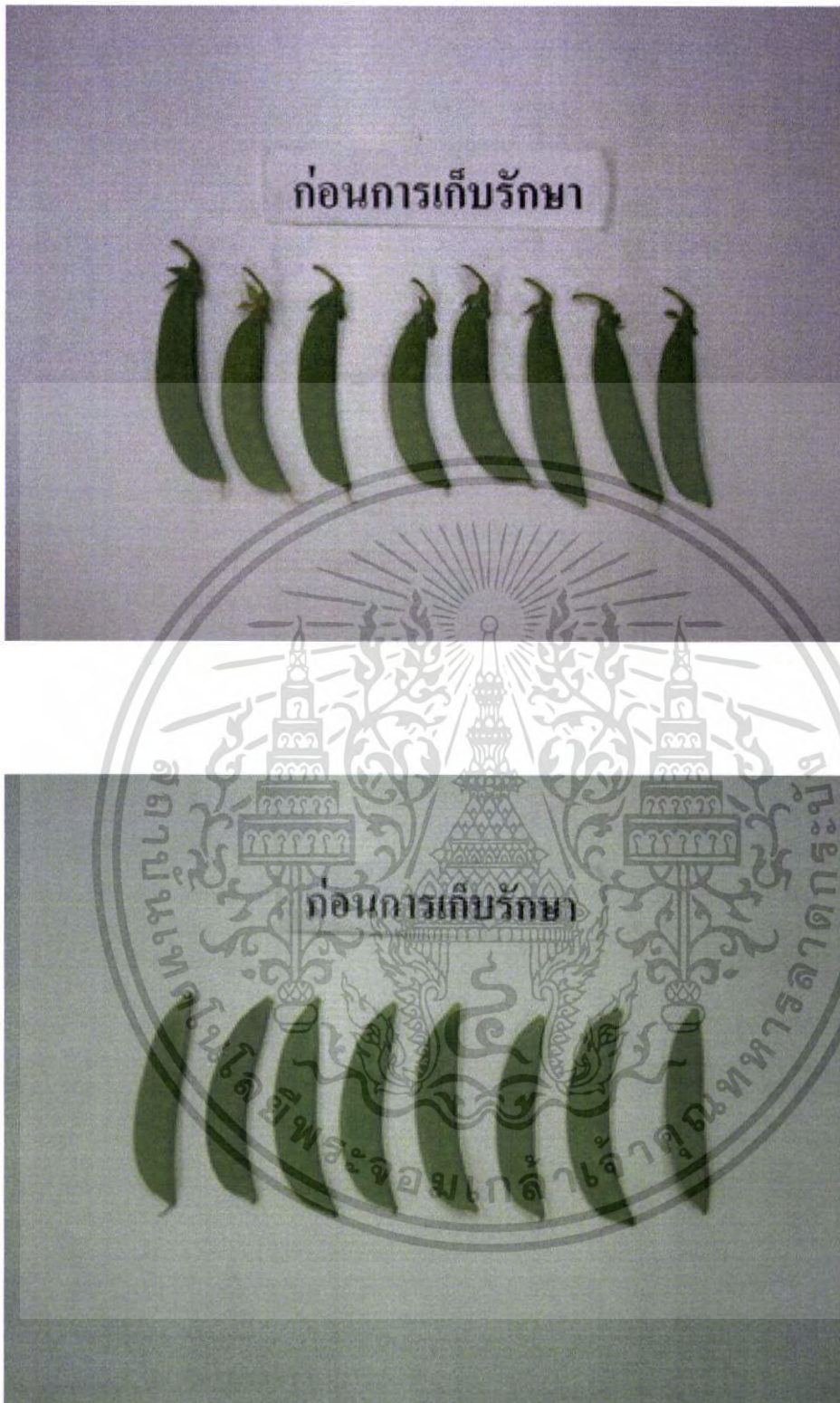
เอกสารอ้างอิง

- งามทิพย์ ภู่วโรดม. 2538. **ก๊าซบรรจุภัณฑ์อาหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ดิโนคอร์ป โพรโมชัน.
- ธวัช ลวะ เปาระยะ .2525 . **คำบรรยายวิชาการปลูกผักเป็นการค้าและสวนครัว** . ภาควิชา
ภาควิชาพืชสวน . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ .47 หน้า.
- นิภา ทรงคุณเกียรติ.2540. **การเก็บรักษาผลผลิตทางพืชสวน** . เกษตรก้าวหน้า.12(2) : 38-44.
- ปรีชา พงษ์ภมร .2528 . **การปลูกถั่วลิสงเตา คู่มือเกษตรกรการปลูกพืชไร่เมืองร้อน** เจดน์การพิมพ์
กรุงเทพฯ . หน้า 177-126.
- วัฒนา วิริวุฒิกิร .2540. **“เทคนิค CAP/MAP เพื่อยืดอายุการเก็บอาหาร”** วารสารอาหาร 27 (4)
: 278-281.
- สนิท กิติกรณและคณะ .2528 . **รายชื่อพืชทั่วไป เอกสารวิชาการ เล่มที่ 2** . สาขามาตรฐานพันธุ์พืช
กองกรมพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร .215 หน้า.
- อดุลย์ ขาวจันทร์.2509. **การสูญเสีย น้ำ การทำจำนวนน้ำตาล และว่น้ำในผลถั่วหลังเก็บ**.
ปัญหาพิเศษปริญญาตรี.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อรทัย วงศ์เมธา. 2543. **อิทธิพลของปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงหลัง
การเก็บรักษามะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง ในสภาพบรรยากาศตัดแปลง, ปัญหาพิเศษ
ปริญญาโท ภาควิชาพืชสวน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. 84 หน้า**
- Bailey.LH. 1924. **Manual of Cultivated Plants : Most Commonly Grown in the
Continental United States and Canada**. The Macmillan Co., Newyork. : p. 1166.
- Ben.Ze-ew, N. and D. Zohary. 1973. **Species relationships in the genus *Pisum* L.** Isr.
J. Bot. 22 : p. 73-91
- Westgate, P.S. 1966. **Edible podded peas for Florida**. Fla. State Hort. Sci. 20 :125-129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

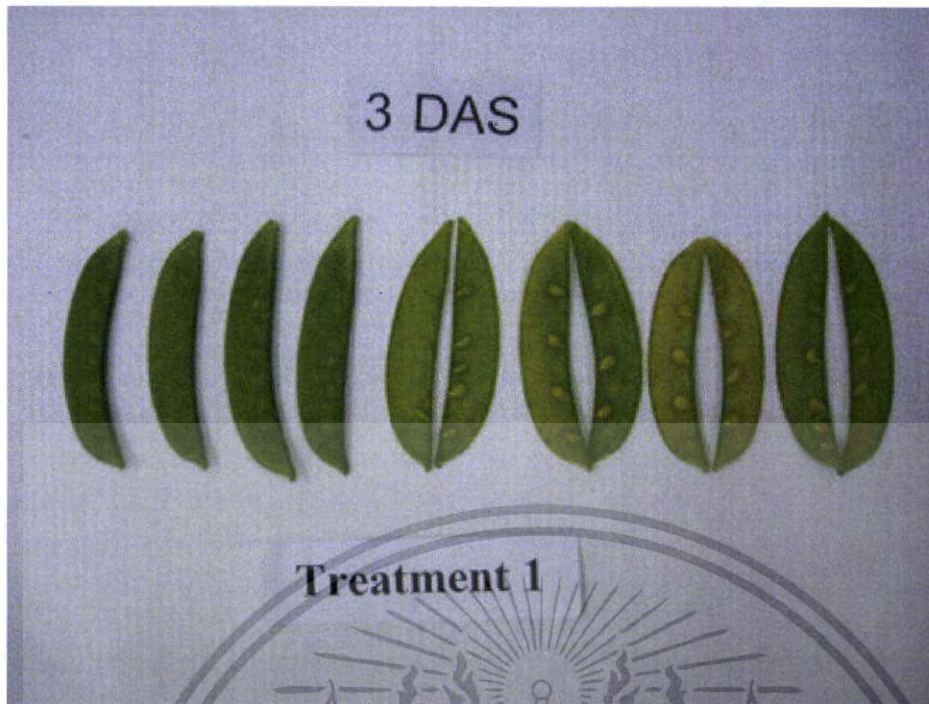

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

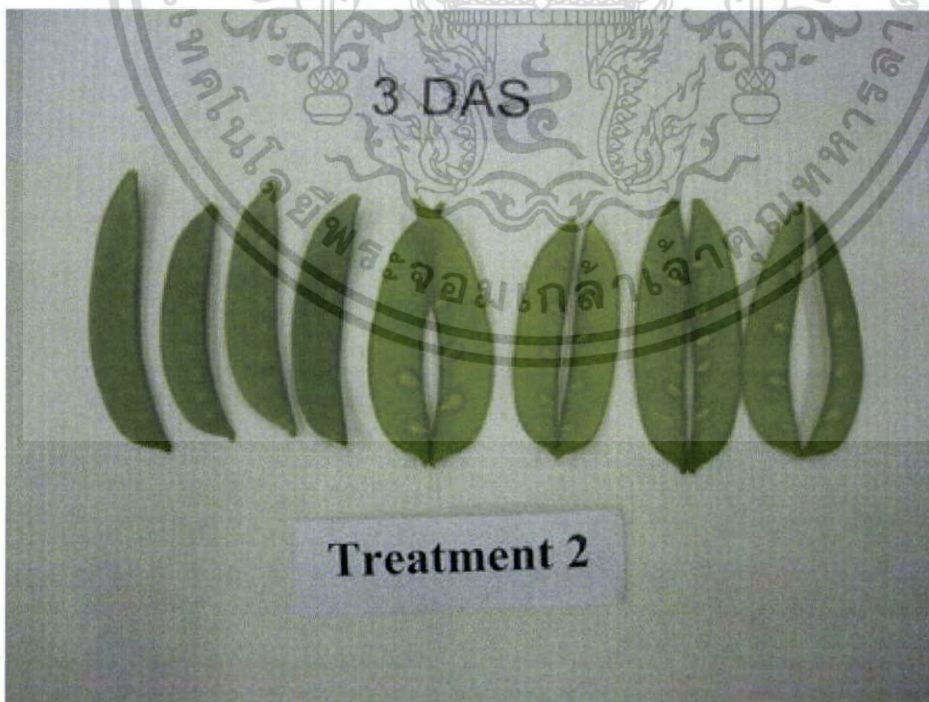

ภาพผนวกที่ 1 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาก่อนการเก็บรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

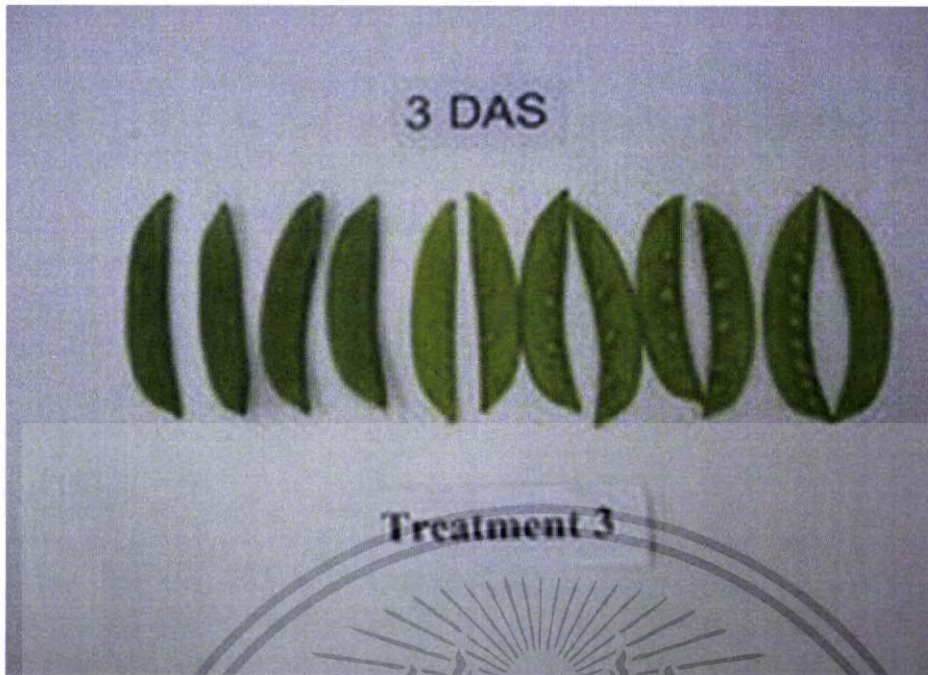

ภาพผนวกที่ 2 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

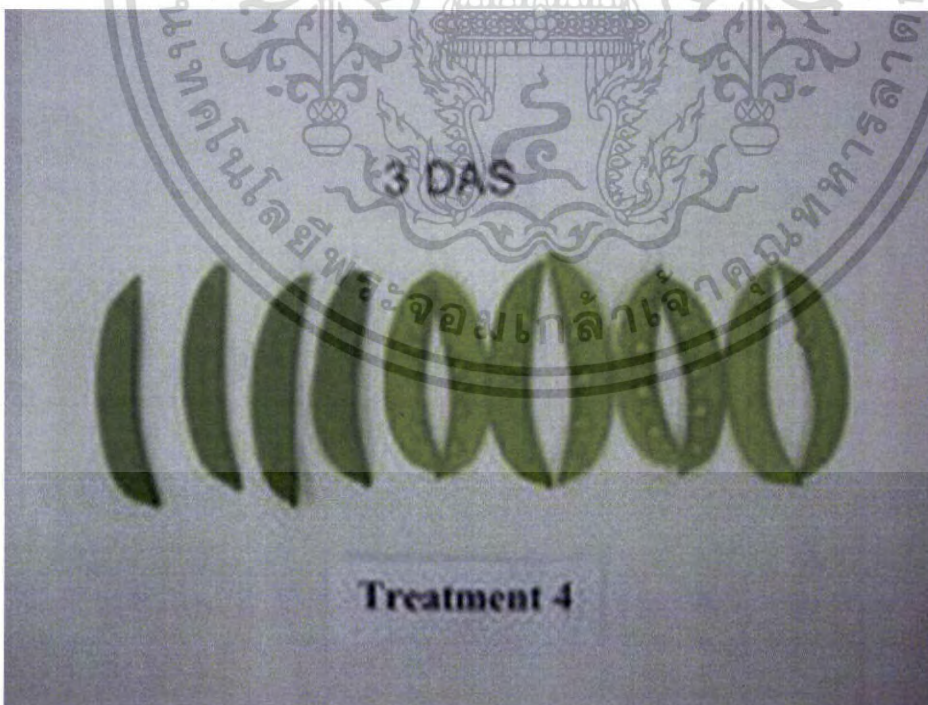

ภาพผนวกที่ 3 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

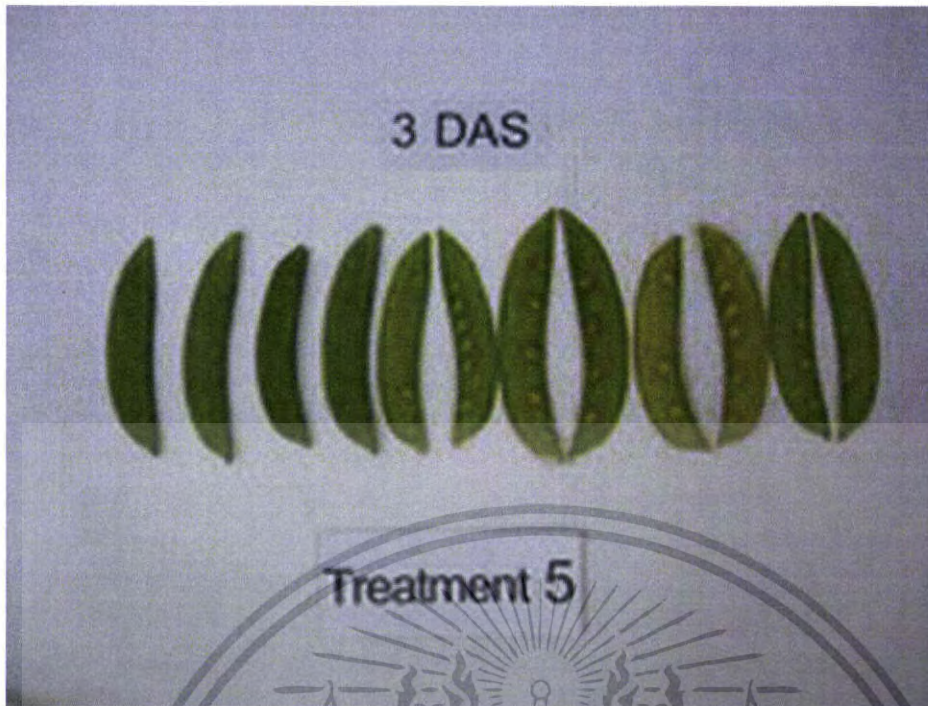

ภาพผนวกที่ 4 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

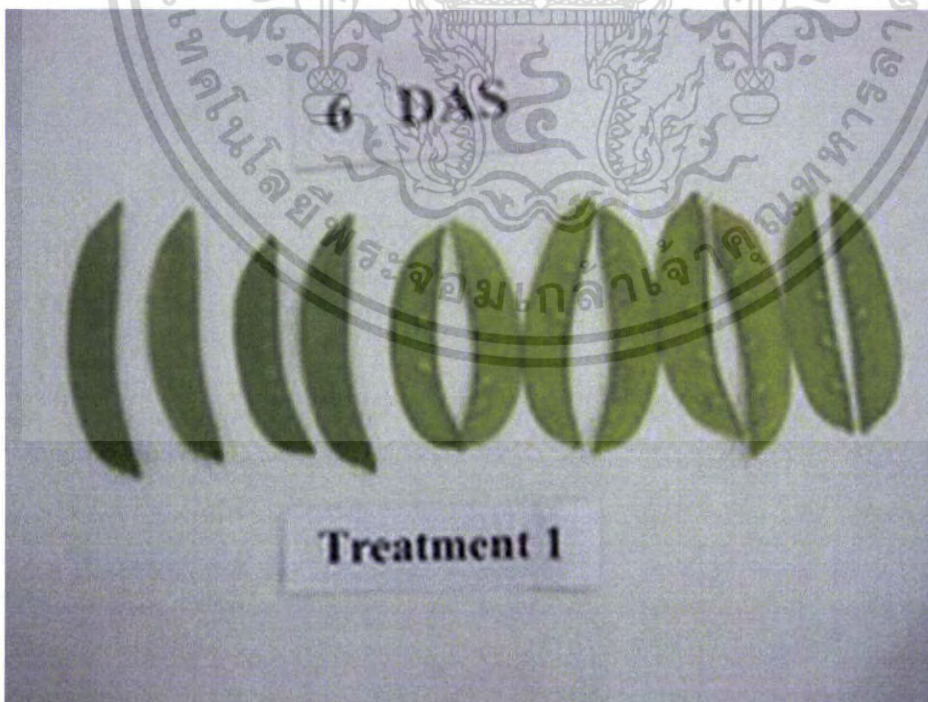

ภาพผนวกที่ 5 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

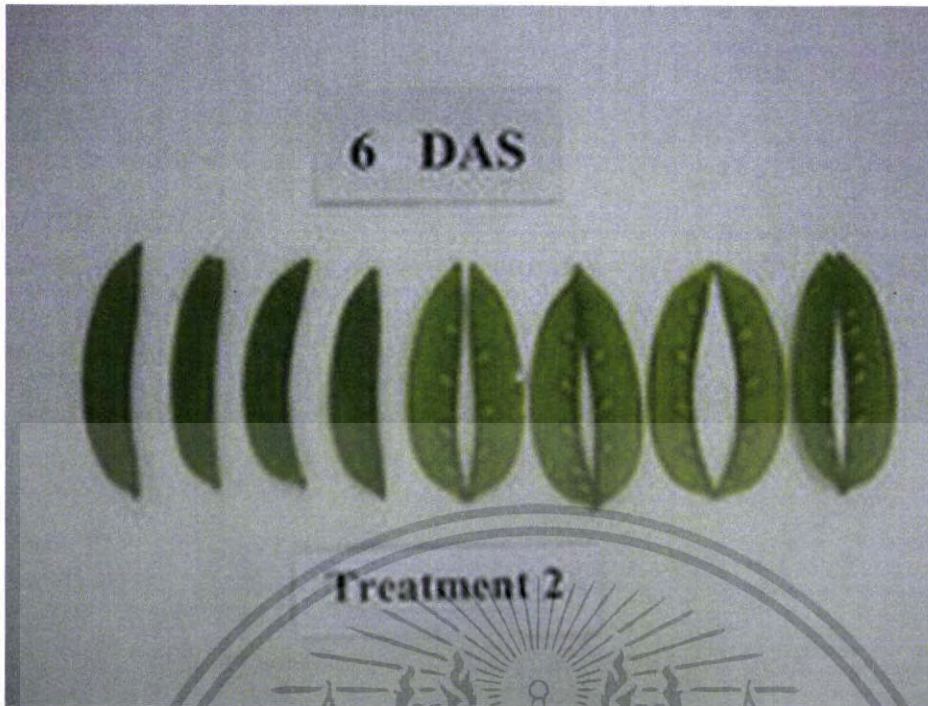

ภาพผนวกที่ 6 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 3 วัน

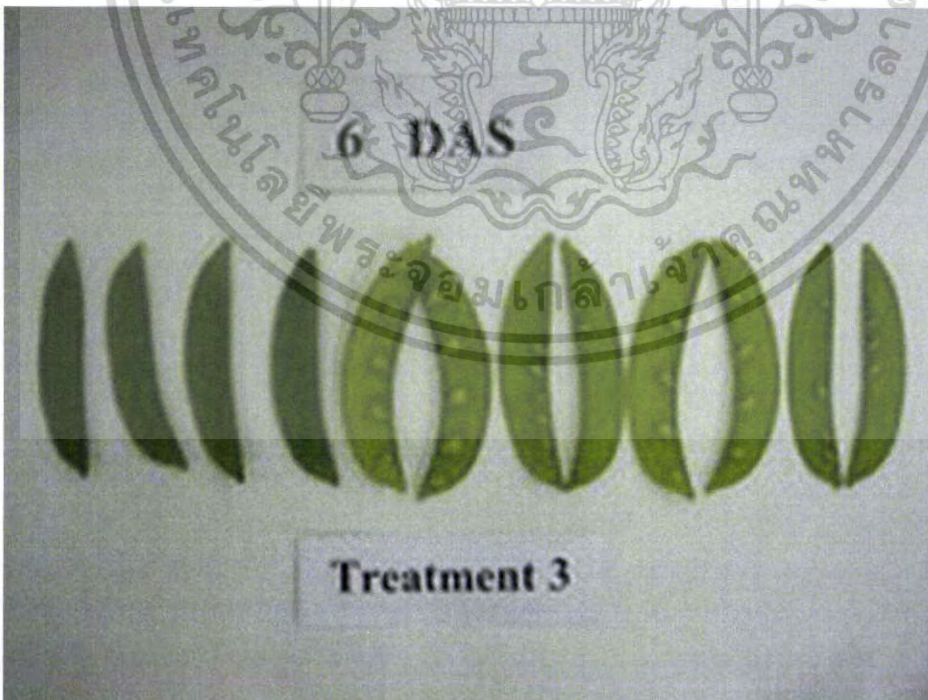

ภาพผนวกที่ 7 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

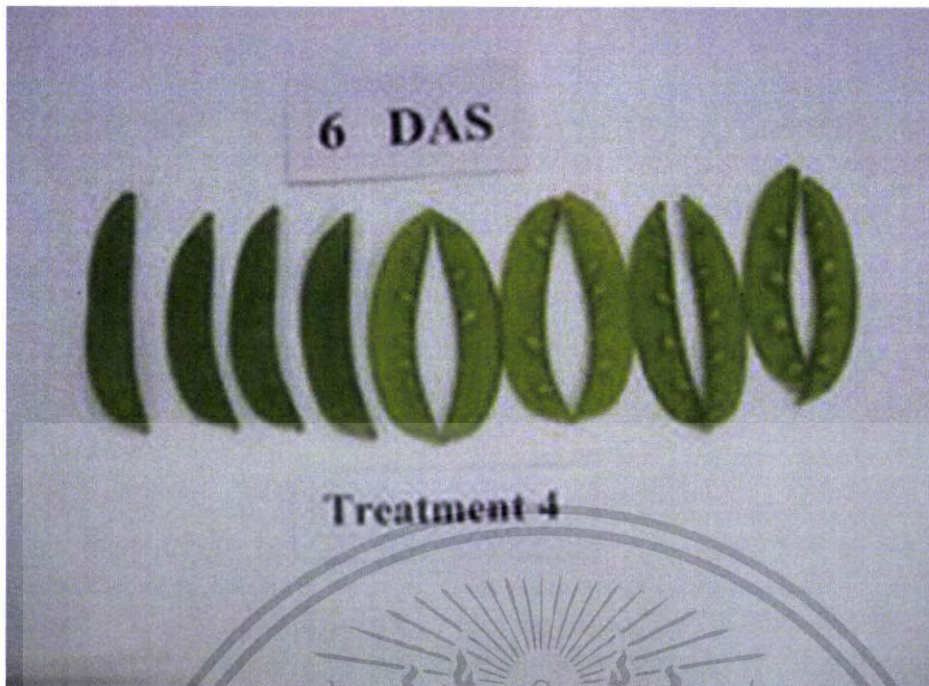

ภาพผนวกที่ 8 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

ภาพผนวกที่ 9 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

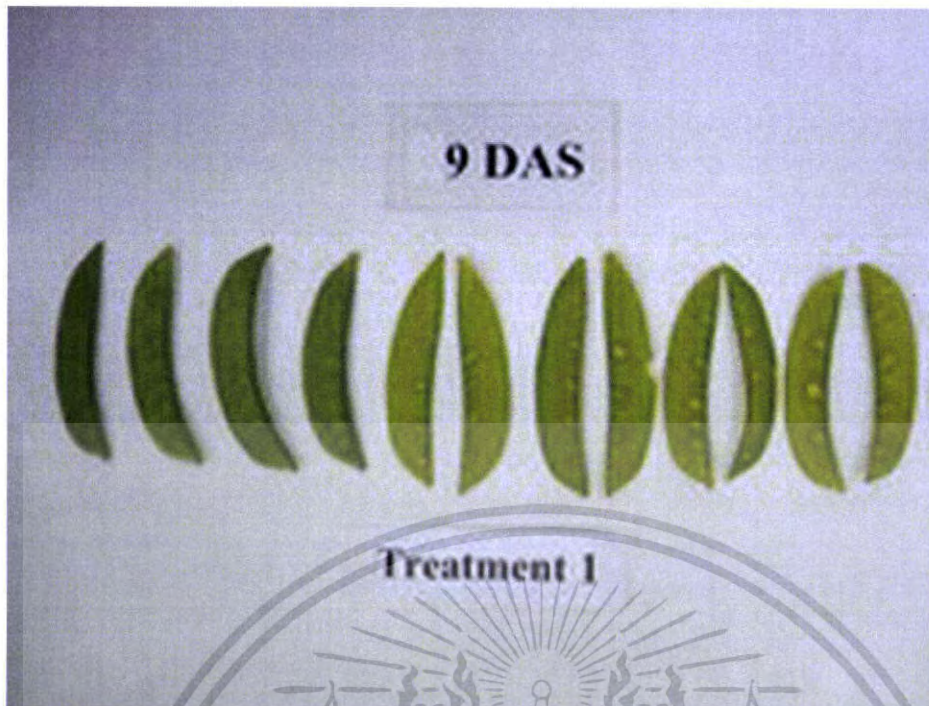

ภาพผนวกที่ 10 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

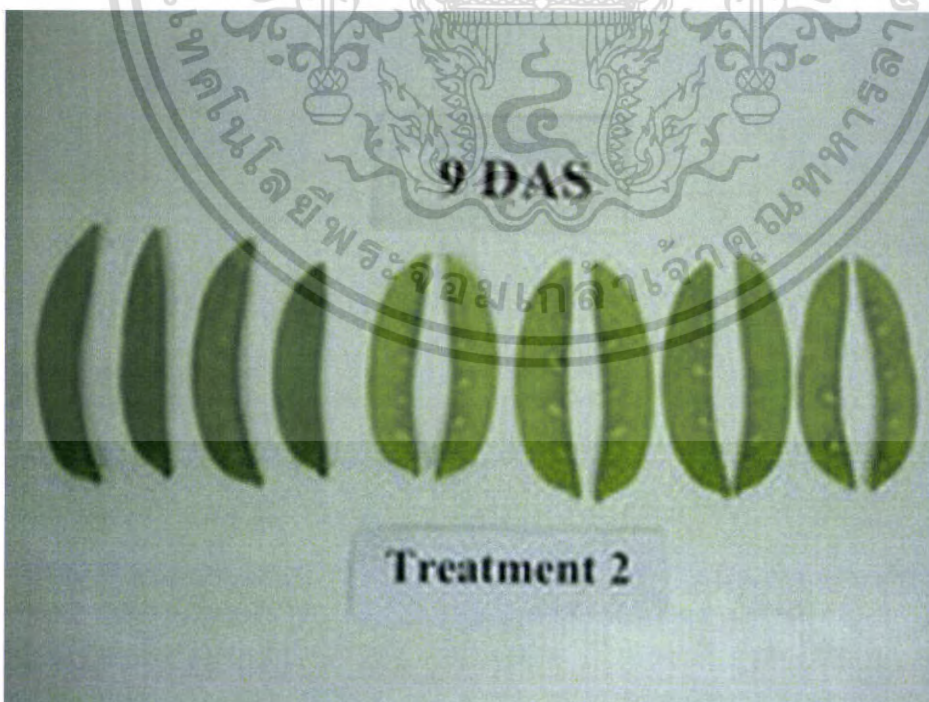

ภาพผนวกที่ 11 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 6 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

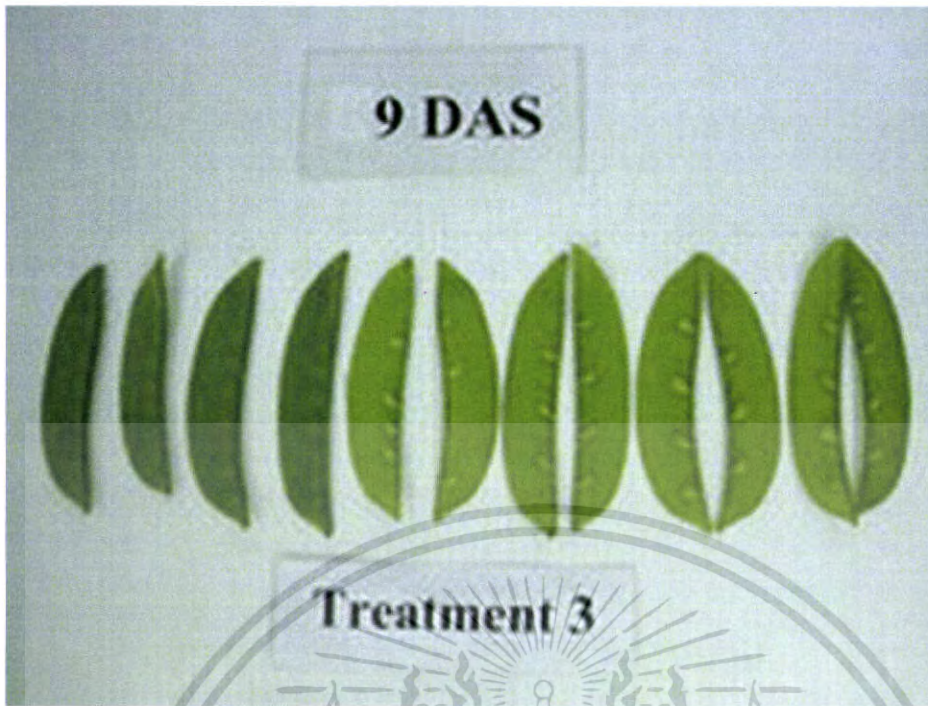

ภาพผนวกที่ 12 แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

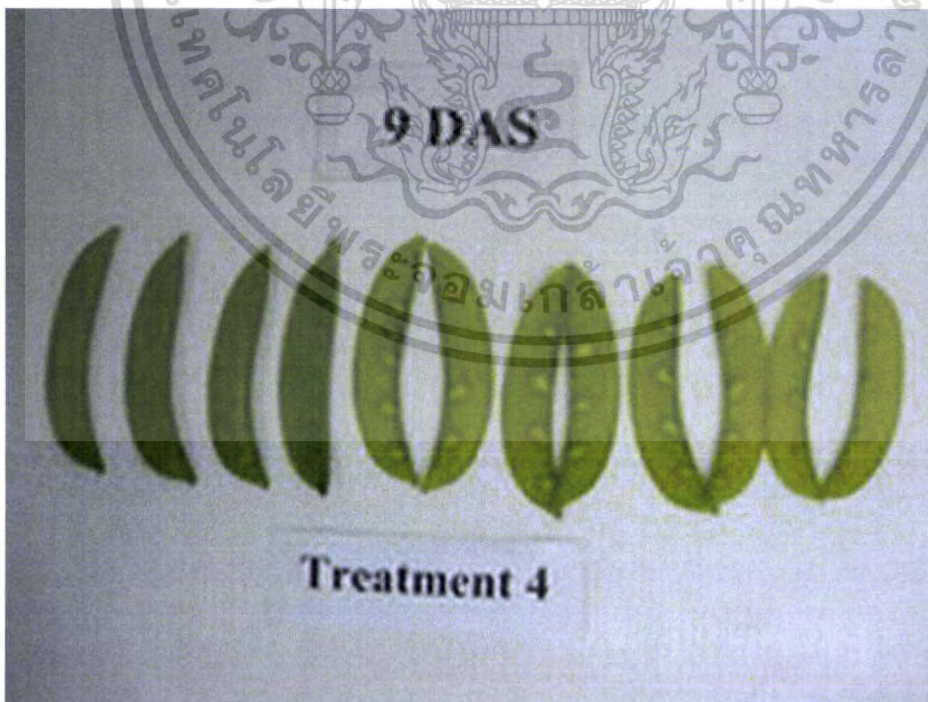

ภาพผนวกที่ 13 แสดงลักษณะของถั่วลิ้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

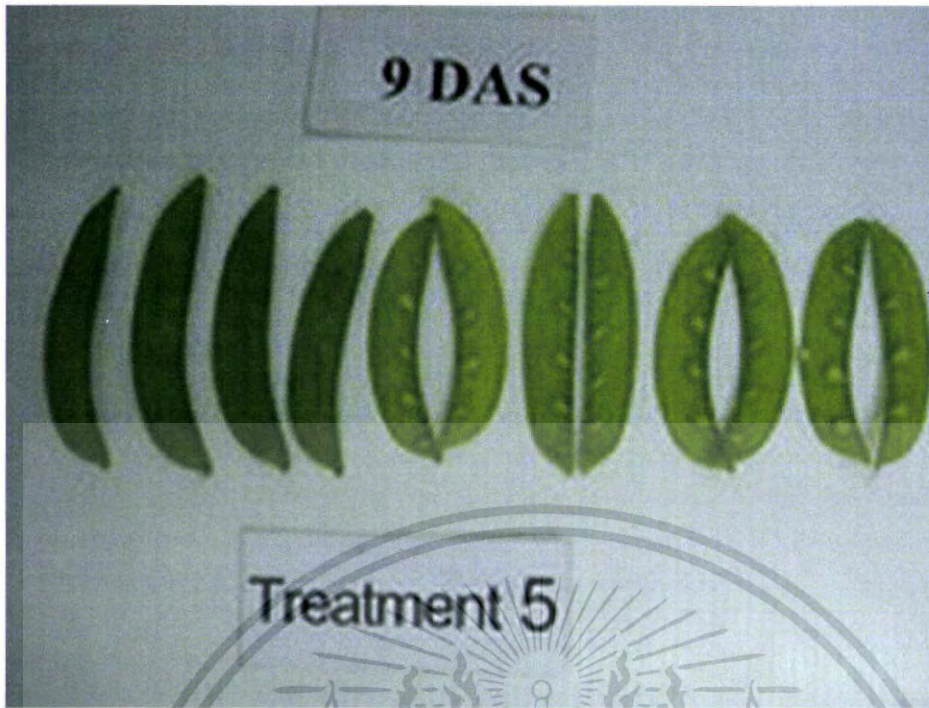

ภาพผนวกที่ 14 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

ภาพผนวกที่ 15 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

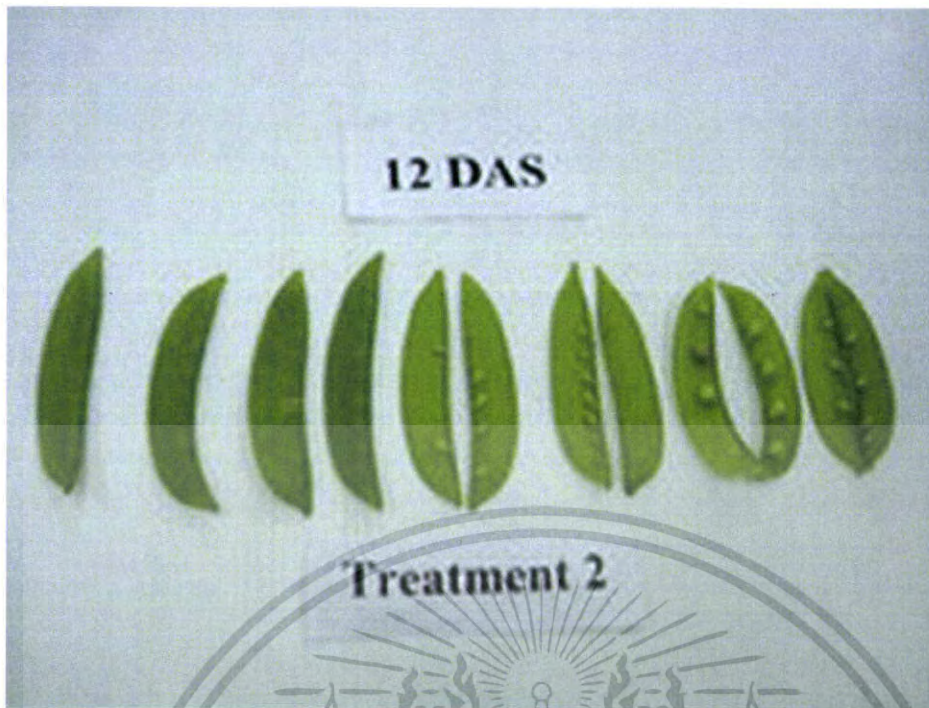

ภาพผนวกที่ 16 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 9 วัน

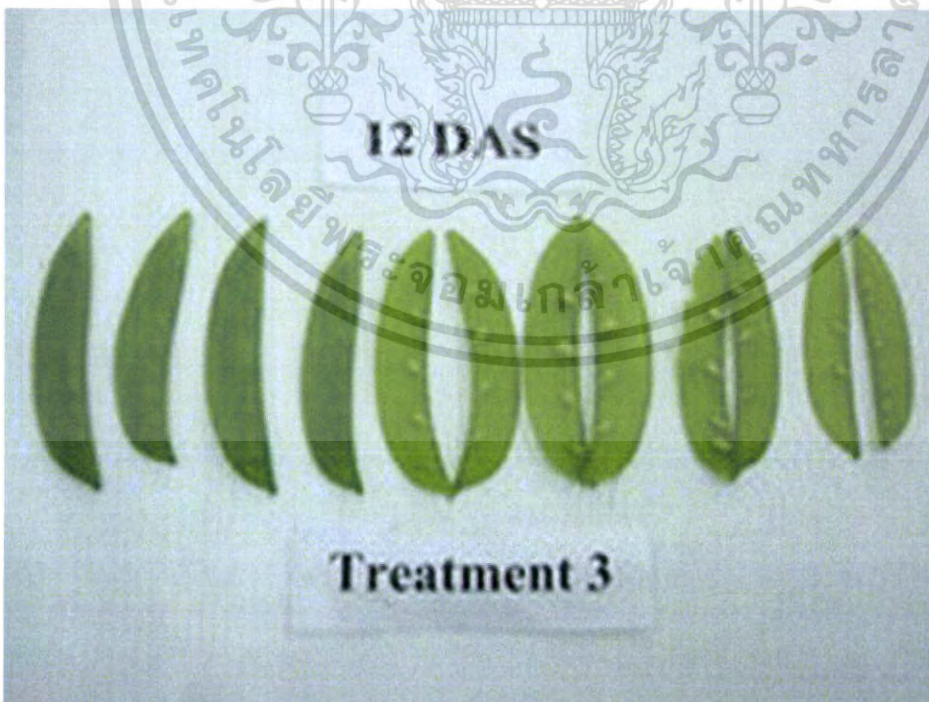

ภาพผนวกที่ 17 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

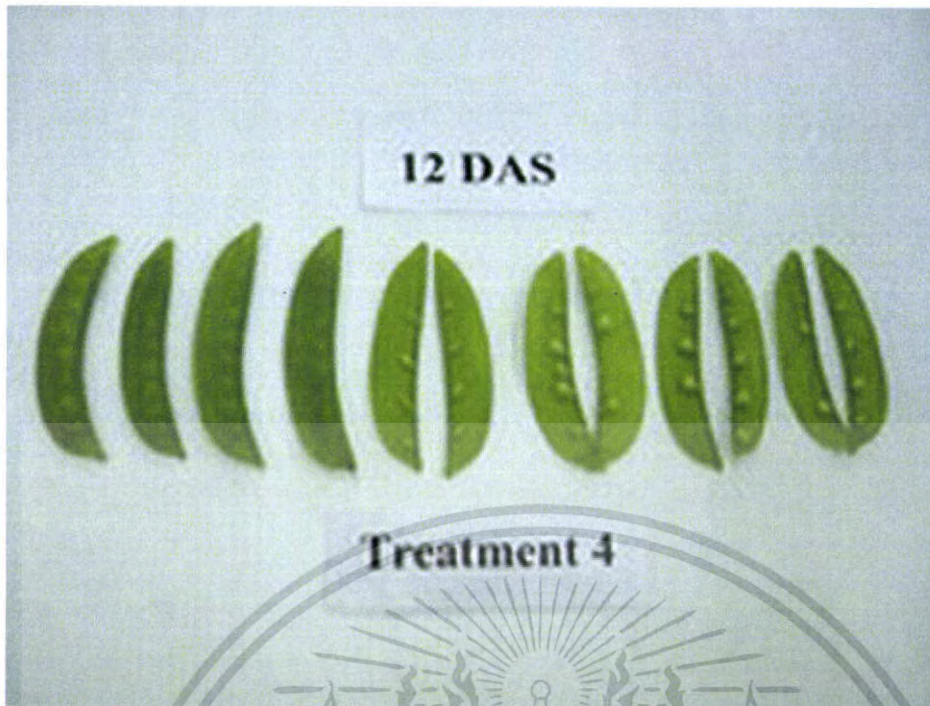

ภาพผนวกที่ 18 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

ภาพผนวกที่ 19 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

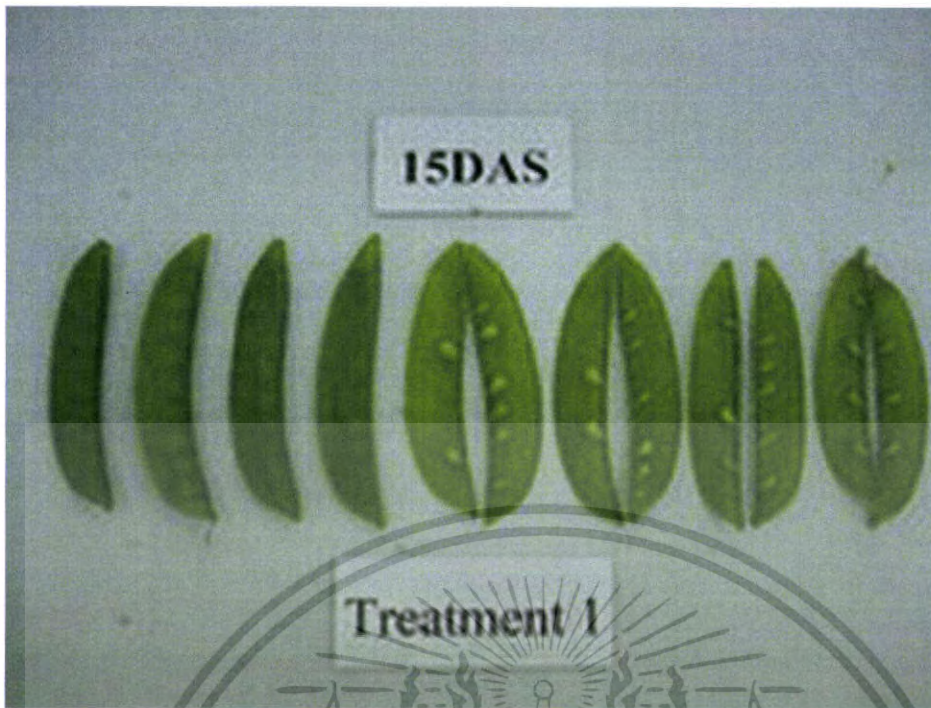

ภาพผนวกที่ 20 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

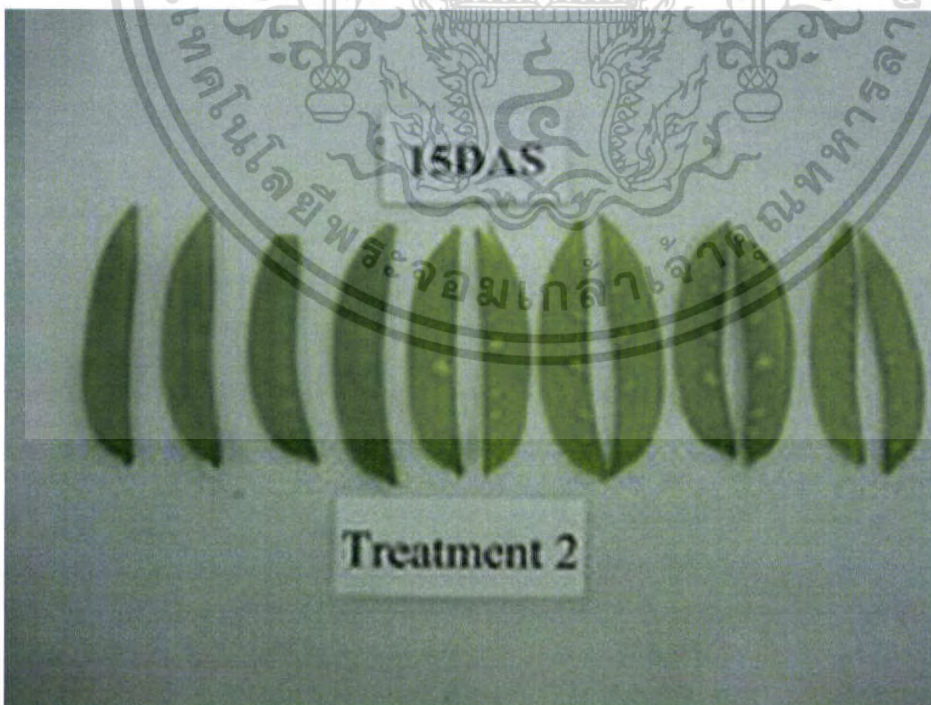

ภาพผนวกที่ 21 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 12 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

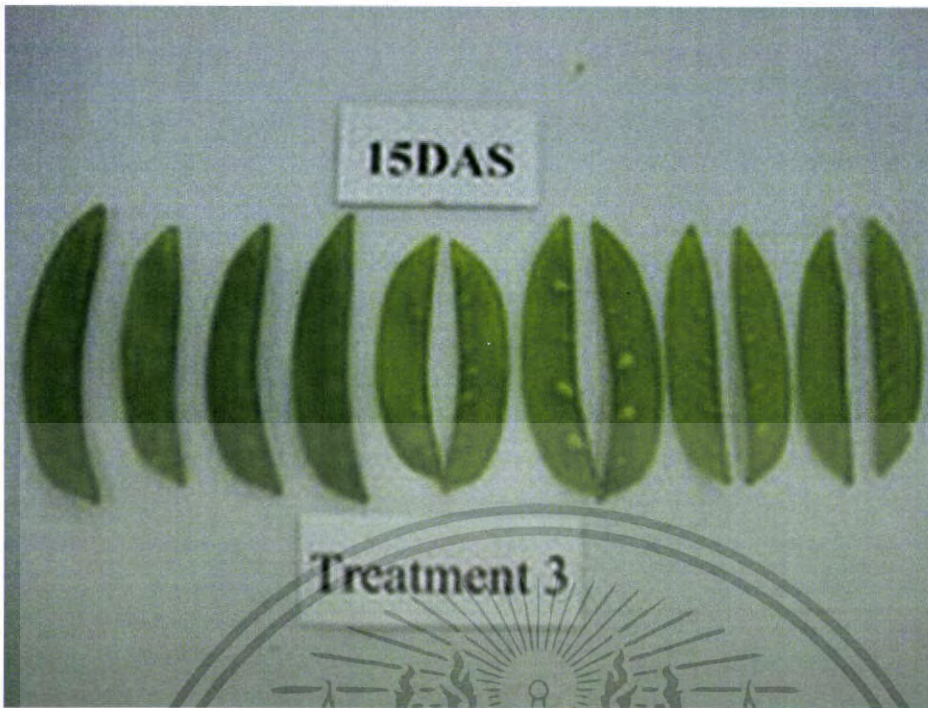

ภาพผนวกที่ 22 แสดงลักษณะของถั่วต้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

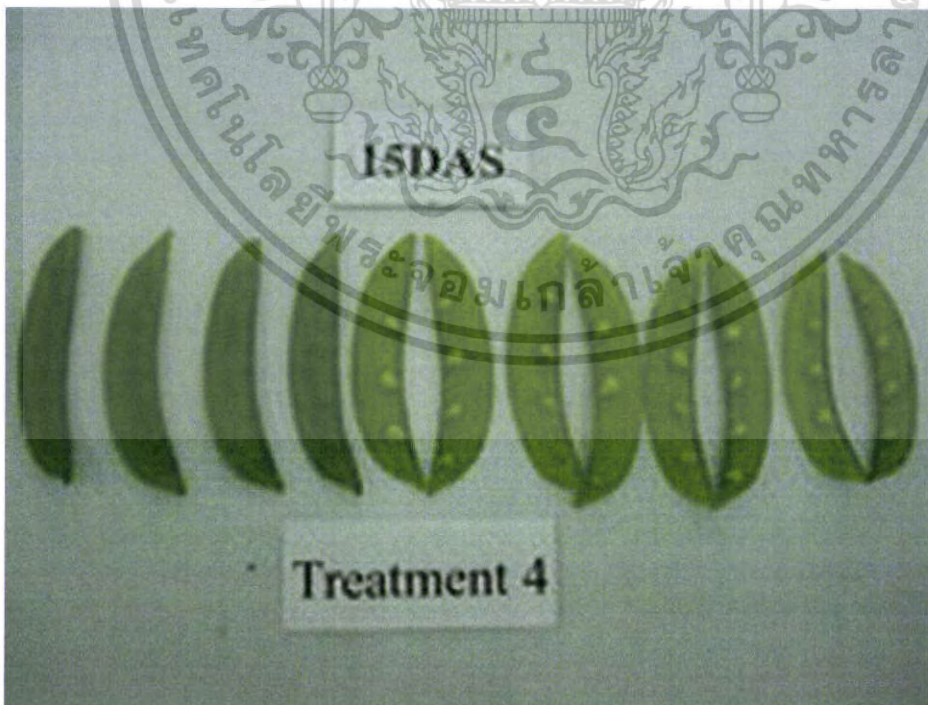

ภาพผนวกที่ 23 แสดงลักษณะของถั่วต้นเตาภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

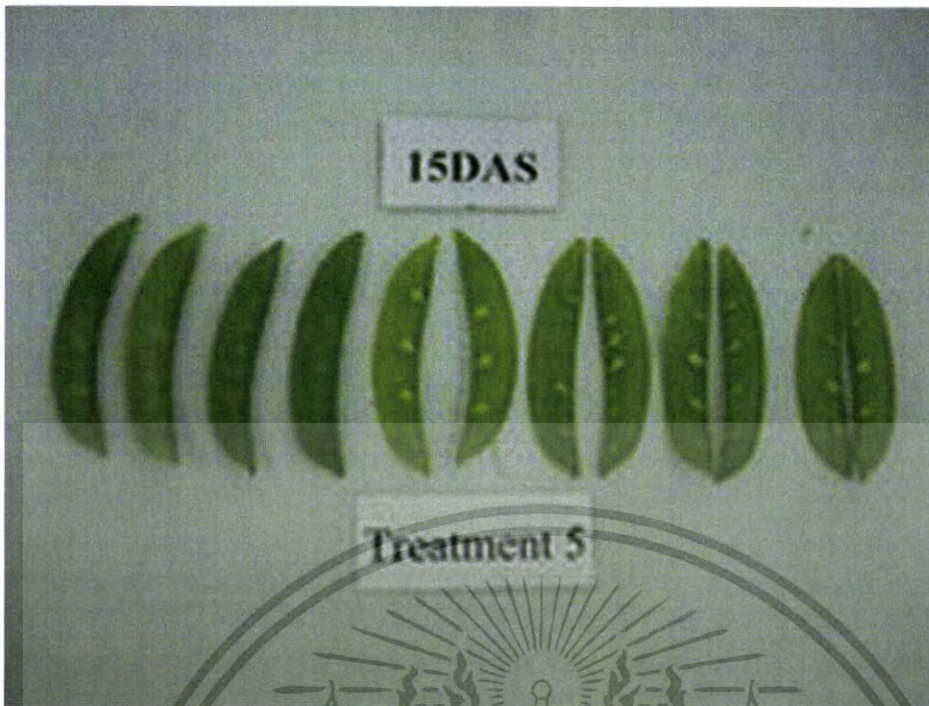

ภาพผนวกที่ 24 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ภาพผนวกที่ 25 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

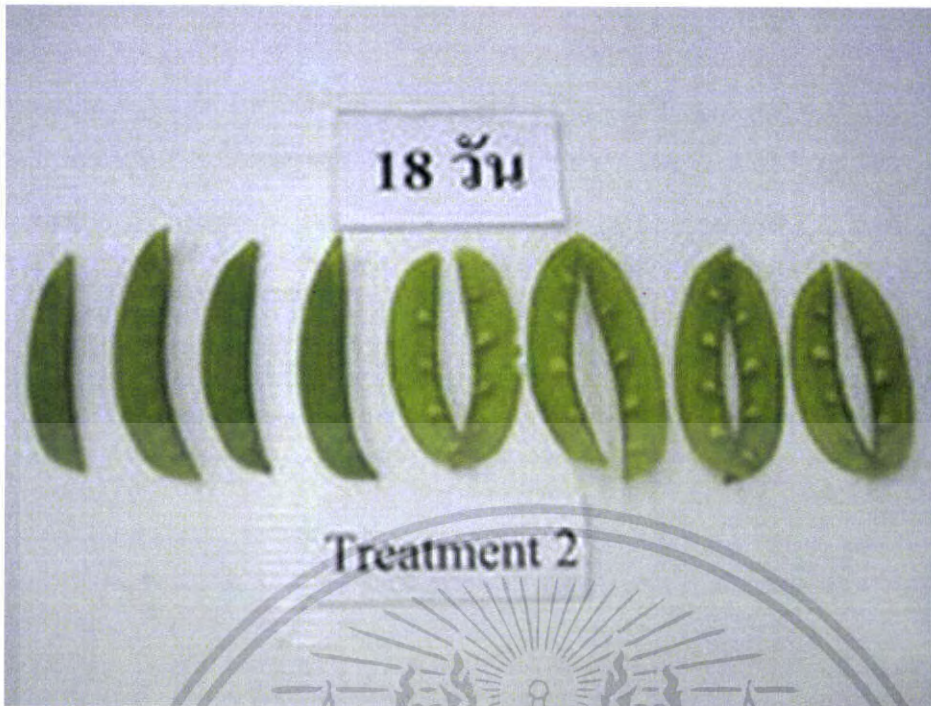

ภาพผนวกที่ 26 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 15 วัน

ภาพผนวกที่ 27 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

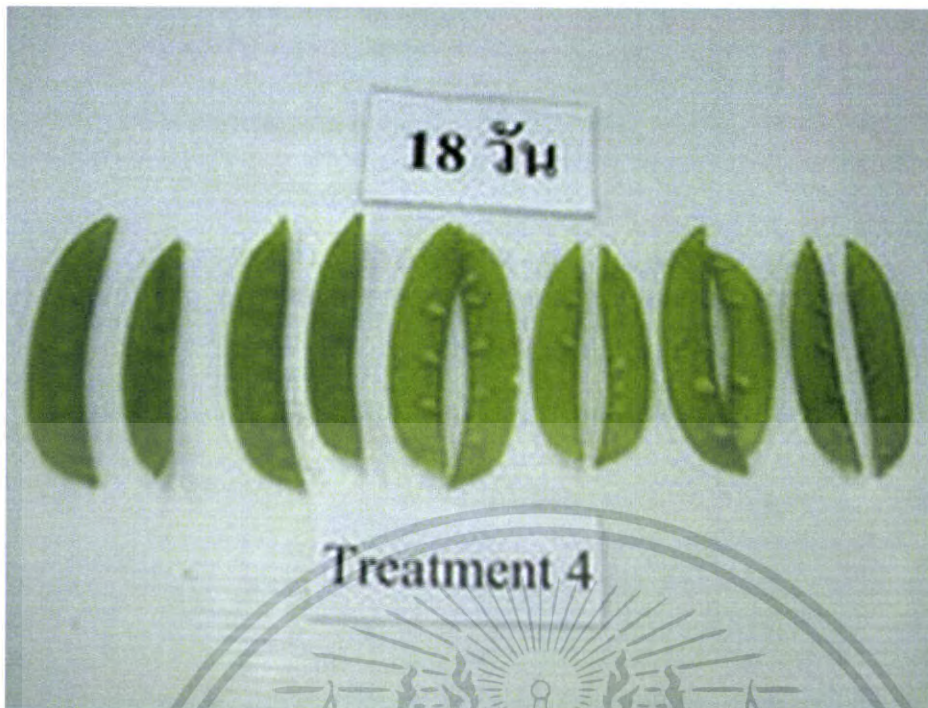

ภาพผนวกที่ 28 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

ภาพผนวกที่ 29 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผนวกที่ 30 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

ภาพผนวกที่ 31 แสดงลักษณะของถั่วลันเตาภายหลังการเก็บรักษา 18 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้